

அலகு 1

பண்டமாற்று முறை

வளர்ச்சியடையாத நாடுகளின் கிராமப்புறங்களில் பல பகுதிகள் காணப்படுகின்றன. முன்னால் பணத்தின் பரிணாமம், பரிமாற்றம் என்பது பொருட்களின் நேரடி பரிமாற்றத்தின் சேவைகள் அடிப்படையில் செய்யப்பட்டது. இது பண்டமாற்று முறை என்று அழைக்கப்படுகிறது. பண்டமாற்று ஒரு நல்ல நேரடி பரிமாற்றம். உதாரணமாக, ஒரு குதிரை ஒரு பசுவுக்கு பரிமாறப்படலாம், அல்லது 3 செம்மறி அல்லது 4 ஆடுகள் பரிமாறப்படலாம், ஒரு பரிவர்த்தனை நடைபெற. ஒரு இரட்டை தற்செயல் இருக்க வேண்டும் விரும்புகிறது. இது மக்கள் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் எளிய பொருளாதாரமாகும். ஒன்று சுயநிர்ணயத்திற்காக அல்லது அவர்கள் விரும்பும் பிற பொருட்களுடன் பரிமாறிக் கொள்ளுவதற்காக. பண்டமாற்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. எப்பொழுது மனிதன் தனக்கு வேண்டிய எல்லாவற்றையும் ஒருவர் தானே உற்பத்தி செய்து கொள்ளாமல் வேலைப் பகுப்பின் அடிப்படையில் ஏதாவது ஒன்றை மட்டும் தனது திறமைக் கேற்ப உற்பத்தி செய்யத் தொடங்கினாளோ, அப்பொழுது பண்ட மாற்று தோன்றியது

பண்டமாற்று முறையிலுள்ள குறைகள்

பண்டமாற்று முறை என்பது பரிமாற்றத்திற்கு மிகவும் சிரமமான முறையாகும். இது இழப்பை உள்ளடக்கியது. பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளை பரிமாறிக்கொள்ள முயற்சிப்பதில் பண்டமாற்று முறை பின்வரும் சிரமங்களையும் தீமைகளையும் கொண்டுள்ளது. ஒவ்வொருவரும் தன்னிடம் மிகுதியாக இருக்கும் பொருளைக் கொடுத்துப் பிறரிடமுள்ள தனது தேவைப் பொருளைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள். இத்தகைய நேரடிப் பண்ட மாற்றில் சில குறைகளும் தடைகளும் காணப்பட்டன.

1. இருமுகத் தேவைப் பொருத்தமின்மை:

பண்ட மாற்றிற்கு இருமுகத் தேவைப் பொருத்தம் (Double Coinadene) வேண்டிய ஒன்றாகும். துணி வைத்திருக்கும் ஒருவருக்கு ஆடு தேவைப்பட்டு, ஆடு வைத்திருப்பவருக்கும் துணி தேவையானால் பண்ட மாற்று எளிதாக நடை பெறும். ஆனால் நடைமுறையில் இப்படி ஏற்படுவ தில்லை. துணி வைத்திருப்பவருக்கு ஆடும், ஆடு வைத்திருப் போருக்கு நெல்லும் தேவைப்பட்டால் இடர்பாடு ஏற்படும். இப்படி இருமுகத்தேவைப் பொருத்தத்தை தேடிக் கண்டு பிடிப்பதில் காலம் வீணாகும்.

2. பொது மதிப்பளவின்மை:

பண்டமாற்றில் ஒரு பொருளின் மதிப்பை நிர்ணயிப்பது எளிதாக இல்லை. ஒரு பொது மதிப்பளவு (Common Measure of Value) இல்லாததால் ஒவ்வொரு பொருளின் மதிப்பையும்மற்றைய பொருட்களின் அளவில் கூற வேண்டும். இந்த முறையில் இரண்டு பொருட்களை எந்த விகிதத்தில் மாற்றுவதென்று எளிதாக முடிவு செய்ய முடியாது.

3. பகுக்க இயலாமை:

பகுக்கக் கூடிய பொருட்களில் பண்டமாற்று 'தடையின்றி நடைபெறும். ஆனால் துண்டு துண்டாகப் பிரிக்க முடியாத ஒரு பொருளைக் கொடுத்துப் பல சிறிய பொருட்களைப்பெறுவதென்பது இயலாததாகும்.

4. பணிகளுக்கு ஊதியத்தை நிர்ணயிக்க இயலாமை:

ஒருவர் செய்கின்ற பணிகளுக்கு எப்படிப் பண்டமாற்று முறையில் ஊதியமளிப்பதென்ற சிக்கல் தோன்றுகின்றது வேளாண்மையில் வேலையாட்களுக்குக் கூலியைத் தானியத்தில் கொடுப்பது எளிதாக இருக்கலாம். ஆனால் 'ஆசிரியர், மருத்துவர் போன்றவர்களுக்கு ஆடுகளாகவோ, மாடுகளாகவோ ஊதியம் கொடுத்தால் அவர்கள் எவ்வளவு அல்லற்படுவார்கள் என்பதைச் சிறிது கற்பனை செய்தால் விளங்கும்.

5. அழியக் கூடியவை: பண்டமாற்று முறையில்

செல்வத்தைப் பொருட்களாகத்தான் சேர்த்து வைக்க முடியும்.

அழியாப் பொருட்களைச் சேர்த்து வைப்பது எளிதாகும். ஆனால் காய்கறி, பால் போன்று அழியக்கூடிய பொருட்களை உற்பத்தி செய்பவர்கள் எளிதாக அவற்றை அப்படியே சேமித்து வைக்க முடியும். அழியாதபொருட்களாக மாற்றிச் சேமித்து, செல்வத்தை உருவாக்குவது சிக்கலான பணியாகும்,

6. மாற்ற இயலாமை:

பண்டமாற்று முறையிலுள்ள சமுதாயத்தில் ஓரிடத்திலுள்ள ஒருவரின் செல்வத்தை மற்றொரு இடத்திற்கு எளிதாக மாற்ற முடியாது. வீடு போன்ற சொத்தை எடுத்துச்செல்லும் பொருட்களாக மாற்றி, பின் அவற்றைக் கொண்டு செல்வது தொல்லையாக இருக்கும்.

7. கணக்கு வைப்பதில் சிக்கல்:

கடன் கொடுத்து, கணக்கு வைத்து வாங்குவது பண்டமாற்று முறையில் சிக்கலானதாக இருக்கும். ஒருவர் மற்றவருக்குப் பத்து ஆடுகள் கொடுத்தால் திரும்பவும் பத்து ஆடுகளாகக் கிடைத்தாலும் கூட அவை கொடுத்த ஆடுகளைப் போன்று அதே எடையில் இருக்குமா என்பது ஐயமே.

பண பரிணாம வளர்ச்சியின் நிலைகள்

பணத்தின் வளர்ச்சி பணம் எந்த உருவத்தில் எப்படி முதன் முதலில் தோன்றியதென்று திட்டவாட்டமாகக் கூறமுடியாவிட்டாலும் பணத்தின் வளர்ச்சியில் 5 நிலைகளை பொருளியல்நிரூபர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

1. பண்டப்பணம் (Commodity Money):

முதன் முதலில் மனிதன் பல்வேறு வகையான பண்டங்களைப் பணமாகப் பயன்படுத்தினான், வேட்டையாடி வாழ்ந்த காலத்தில் விலங்கின் தோல்களைப் பணம்.போலப் பயன்படுத்தினார்கள். ஆடு, மாடுகளை மேய்த்து வாழ்ந்த நிலையில், ஆட்டையும், பசு மாட்டையும் பணத்தின் நிலையில் வைத்திருந்தனர். வேளாண்மை நிலைக்குப் பொருளாதாரம் வளர்ந்த பொழுது பல்வேறு தானியங்களைப் பணமாகக் கருதினர். ஒவ்வொரு சமுதாயத்தினரும் தாங்கள் வாழ்ந்த இயற்கைச்

தூழ்நிலைக்கேற்பவும், பொருளாதார வளர்ச்சி நிலைக்கேற்பவும் பல்வேறு பொருட்களைப் பணமாகப் பயன்படுத்தியதற்கு வரலாற்றுச் சான்றுகள் உள்ளன

2. உலோக பணம்

பண்டப் பணத்தின் இடத்தைப் பிடித்தது உலோக பணம். வெள்ளி, தங்கம், தாமிரம், தகரம், முதலியன பணமாக. பணமாகப் பயன்படுத்தினான். குறிப்பாக, தங்கம், வெள்ளி, செம்பு இரும்பு ஆகிய நான்கு உலோகங்களையும் பயன்படுத்தினார்கள். மிகப்பழங்காலத்திலேயே பொன் நாணயங்களை இந்தியா, எகிப்து போன்ற நாடுகள் சிறிய அளவில் பயன்படுத்தினாலும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் கலிபோர்னியாவிலும் ஆஸ்திரேலியாவிலும் தங்கம் கண்டுபிடிக்கப் பட்ட பிறகே விரிந்த அளவில் தங்க நாணயங்களைப் பயன்படுத்தினார்கள் பொன் முதலில் சேமிப்புக் களஞ்சியமாகியபின் மாற்றுமை யாகவும், மதிப்பளவாகவும் மாறியது பொன்னையடுத்து வெள்ளியும் பிற உலோகங்களும் பயன்படுத்தப்பட்டன. தங்கம் மிகவும் விலையுயர்ந்த உலோகமாகவும், இரும்புத் தூக்கிச் செல்லப்பாரமாகவும் இருந்த தால், வெள்ளியும் செம்பும் சிறு பண்டமாற்றுக் களுக்குப் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன.

3. காகித பணம்

காகிதப் பணத்தின் வளர்ச்சி வலுவான பாதுகாப்புகளை வைத்திருந்த பொற்கொல்லர்களுடன் தொடங்கியது அவர்களின் தங்கத்தை சேமித்து வைக்கவும். பொற்கொல்லர் நேர்மையான வணிகர்கள் என்று கருதப்பட்டதால், மக்கள் தங்கத்தை பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கத் தொடங்கினர் பதிலுக்கு, பொற்கொல்லர் வைப்புத்தொகையாளர்களுக்கு ஒரு தேவைக்கேற்ப தங்கத்தை திருப்பித் தருவதாக உறுதியளித்த ரசீது. பொற்கொல்லரின் இந்த ரசீதுகள் பொருட்களை விற்பவர்களுக்கு வாங்குபவர்களால் வழங்கப்படுகிறது. இவ்வாறு பொற்கொல்லர்களின் ரசீதுகள் பணத்திற்கு மாற்றாக இருந்தன. அத்தகைய காகித பணம் தங்கத்தால் ஆதரிக்கப்பட்டது மற்றும் மாற்றத்தக்கது தங்கத்திற்கான தேவை இறுதியில் வங்கி நோட்டுகளின் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது.

4. கடன் பணம்

நவீன உலகில் பணத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியின் மற்றொரு கட்டம் பணமாக சரிபார்க்கவும். காசோலை ஒரு வங்கி குறிப்பு போன்றது, அது அதே செயல்பாட்டை செய்கிறது. அது ஒரு நபரிடமிருந்து இன்னொருவருக்கு பணம் அல்லது கடமையை மாற்றுவதற்கான ஒரு வழிமுறையாகும். ஆனால் ஒரு காசோலை வங்கிக் குறிப்பிலிருந்து வேறுபட்டது. ஒரு குறிப்பிட்ட தொகைக்கு ஒரு காசோலை செய்யப்படுகிறது, மேலும் அது காலாவதியாகிறது ஒற்றை பரிவர்த்தனை. ஆனால் ஒரு காசோலை பணம் அல்ல. இது வெறுமனே மாற்றுவதற்கான எழுதப்பட்ட உத்தரவு பணம். இருப்பினும், இந்த நாட்களில் காசோலைகள்

மற்றும் வங்கி நோட்டுகள் மூலம் பெரிய பரிவர்த்தனை செய்யப்படுகிறது சிறிய பரிவர்த்தனைக்கு மட்டுமே பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

5. பரிமாற்ற பில்கள்

பணத்திற்கு அருகில். பணத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியின் இறுதி கட்டம் பரிமாற்ற பில்களின் பயன்பாடு ஆகும், கருவூல பில்கள், பத்திரங்கள், கடன் பத்திரங்கள், சேமிப்பு சான்றிதழ்கள் போன்றவை அவை earnear என அழைக்கப்படுகின்றன. அவை பணத்திற்கு நெருக்கமான மாற்றாக இருக்கின்றன, மேலும் அவை திரவ வலியுறுத்தல்களாகும். இவ்வாறு இறுதிப் போட்டியில் அதன் பரிணாம பணத்தின் நிலை அருவமானதாகிவிட்டது.

பணத்தின் பணிகள் (Functions of Money)

1. மாற்று மையம்= (Medium of Exchange):

தேவையை ஒட்டி அளவும் மாறும்.முதல்முதலாக பணம் மாற்றுமையமாக (இடையீட்டுக் கருவியாக) பணம் பயன்படுத்தப்பெற்றது. பண்டமாற்றில் மையமாக ஒரு பொருள் பாதுகாப்பெளிதபாடுகளைக் களைந்து விட்டது. இல்லாத தால் பல இடர்பாடுகள் ஏற்பட்டன. பணம் அத்தகைய இடர் இன்றைய வருவாமூலம் சேர்த்துடைவாண

2. மதிப்பளவு: (Standard of Value);

பணம் எல்லாப் பொருட்களின் மதிப்பையும் அளக்கும் கருவியாகப் பயன்படுகின்றது. ஒரு வீட்டின் மதிப்பையோ, மாட்டின் மதிப்பையோ பணத்தால் அளந்து கூறுகின்றோம்

. பணம் மதிப்பளவாக இருப்பதால் கணக்கலகாகவும் (Unit of Account) பயன்படுத்தப் பெறுகின்றது அதனைப் பொதுமதிப்பளவாகவும் (Common Measure of Value) கருது கின்றோம். இதனால் வாணிபம் தங்குதடையின்றி நடைபெறுகின்றது.

3. மதிப்பு நிலைக்களன் (Store of Value):

செல்வத்தைச் சேர்த்து வைக்கப் பணம் உதவுகின்றது. இது ஒரு சேமிப்புக்களஞ்சியம்.பொருட்களாகச் சேமிப்பைச் (செல்வத்தைச் சேர்த்து வைப்பதில் தொல்லைகள் உள்ளன. அழியும் பொருட்களை வைத்திருக்கமுடியாது,உடனே அழியாதநெல் போன்ற பொருட்கள் கூடக் காலப்போக்கில் தரம் கெட்டுவிடும். பொருட்களின் விலைமாறும் பொழுது சேமிப்பின் அளவும் மாறும். பொருட்களைச் சேர்த்து பாதுகாப்பது கடினமாகும். "ஆனால் பணம் தோன்றிய பின்பு அழியாத உருவில்

சேமிப்பு எளிதாகி செல்வத்தின் நிலைபேறு சாத்தியமாகிறது", . இப்பொழுது காகிதப்பணத்தின் மூலமாகச் சேமித்து, அதனை வங்கியில் வைப்பு நிதியாக வைக்க முடிவதால், சேமிப்பு அழியாமலிருக்கின்றது.

4. கடன் பொறுப்பளவு (Standard of Deferred Payment):

கடன் கொடுத்து வைக்கப்பணம் ஏற்ற கருவியாக இருக்கின்றது. கடனின் அளவைப் பணத்தால் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளமுடிகின்றது. பணம் இந்தப் பணியைச் செய்வதாலேயே இன்றைய உற்பத்திப்பொருட்களை எதிர்காலப் பொருட்களுக்கு மாற்றிக்கொள்ள முடிகின்றது

பணத்தின் வகைகள் (Kinds of Money)

1. சட்ட முறைப்பணம் (Legal Tender):

சட்ட முறைப்பணம் (Legal Tender) சட்டப்படி கடன் கொடுக்கல் வாங்கலில் கட்டாயமாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய பணத்தைச் சட்ட முறைப் பணம் என்கின்றோம். இந்தியாவில் சட்டமுறைப்பணத்தை வரையறையற்ற சட்டமுறைப் பணம் (Unlimited Legal Tender) என்றும்; வரையறையுள்ள சட்டமுறைப் பணம் (Limited Legal Tender) என்றும் பிரிக்கலாம். எந்த அளவுக் கடனையும் தீர்க்கப் பயன்படுவது வரையறையற்ற

சட்டமுறைப் பணமாகும். நமது நாட்டில் ஒரு ரூபாய்க்கு மேற்பட்டவை எல்லாம் இத்தகையவையே ஒரு ரூபாய்க்குக் குறைந்த நாணயங்களை ஓரளவுக்கு மேலிருக்கும் கடனைத் தீர்க்கப் பயன்படுத்த முடியாது.

2. விருப்பப்பணம் (Optional Money):

சட்டமுறைப்பணத்திலிருந்து மாறு பட்டது விருப்பப் பணமாகும். இதனை ஏற்றுக்கொள்வதும், ஏற்றுக் கொள்ளாததும் கடன் கொடுத்தவரின் விருப்பத்தைப் பொறுத்தது காசோலையை (Cheque) வாங்கும் படி யாரையும் கட்டாயப்படுத்த முடியாது

3. கணக்குப் பணம் (Money of Account)

ஒரு நாட்டில் கணக்குகள் எந்தப் பணத்தின் அளவில் வைத்துக் கொள்ள பெறுகின்றதோ அதனைக் கணக்குப் பணம் என்கின்றோம். கடன் கொடுக்கல், வாங்கல், விலை நிர்ணயம் ஆகியவை இந்தப் பணத்திலேயே நடைபெறும்.

4. பொதுப்பணம் (Common Money)

பொதுவாக எங்கும் எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப் பெறும் பணம் பொதுப் பணமாகும் பெரும் பாலும் சட்டமுறைப் பணமெல்லாம் பொதுப் பணமாக இருக்கும்.

5. வங்கி பணம் (Bank money)

கடன் முதலீடு மூலமாகவங்கி உருவாக்கும் பணம் இத்தகையது ஆகும் வங்கி கேட்கும்பொழுது பணம் தருவதாக வாக்குறுதி அளித்து வருகிறது காசோலை மூலம் நடைமுறைக்கு வருகிறது.

6. பண்டப் பணம் (Commodity Money)

ஏதாவது ஒரு பண்டமாக பயன்பட்டால் அதனை பண்டப்பணம் என்கிறோம்

7. அடையாள பணம் (Token Money)

உள்ளடக்க மதிப்பு இல்லாமல் அச்சிடப் பெற்று பயன்படுத்த பெறுகின்ற நாணயங்களும் ரூபாய்களும் அடையாளமாகும் பெரும்பாலும் சட்ட முறை பணம் இத்தகையதே.

8. கட்டளை பணம் (Flat Money)

கட்டளையை தாங்கி இருப்பதால் பணமாக ஏற்றுக்கொள்ள பெறுகின்ற பணத்தையே கட்டளை பணம் என்கிறோம். சார்பு பணம் வேண்டிய பொழுது தங்கமாக மாற்றிக் கொள்ளக் கூடிய அடையாள பணத்தை சார்பு பணம் என்கிறோம். உலகப் பணம் ஏதாவது ஒரு உலோகத்தால் ஆனது இவ்வகை பணமாகும். காகிதப் பணம் இதனை தங்கமாக வெள்ளியாக மாற்றக்கூடியது மாற்ற முடியாதது என்று பிரிக்கலாம்

...காகிதப் பணத்திட்டம்

(PAPER CURRENCY STANDARD)

இன்று உலகெங்கும் புழக்கத்திலுள்ளது காகிதப் பணமும். கிரெளதர் பண வரலாற்றில் நாணயத்திற்குப் பிறகு காகிதப் பணமே அடுத்த வளர்ச்சியாகும் உண்மையில் பணம் நன்மைகளையும் தீமைகளையும் அதிகமாகப் பயக்க வல்லது "என்று கூறுகின்றார். 1931-இல் இங்கிலாந்து மிகுதியாகக் காகிதப் பணத்தை பயன்படுத்தியது. நன்கு நிர்வகிக்கின்ற காகிதப் பணமுறை செவ்வரே செயல்படுமென்பதை உலக நாடுகள் உணர்ந்து இதனைப் பின்பற்றின. காகிதப் பணம் ஓர் "அடையாளப் பணமாகும்" (Token Money). இதற்கு மதிப்பு மையவங்கி உறுதி

கூறுவதாலோ, அரசின் கட்டளையினானே வருவதால் இதனைக் "கட்டளைப் பணம்" (Fat Money) என்றும் கூறுவதும்

காகிதப் பணத்தை முன்று வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்.

1. தூய காகித திட்டம் (Pure Paper Standard)

எந்த பொருளின் அடிப்படையிலும் இல்லாமல் மீட்சிக்கு வழி இல்லாத முறையில் அரசின் முத்திரை இருப்பதால் சட்டத்தால் தரப்பட்ட சக்தியுடன் உலகத்தில் இருக்கும் காகித பணம் முறையை தூய காகித திட்டம் என்றும் கூறலாம்

2. மாற்றுகரிமை இழந்த காகிதத் திட்டம்" (Inconvertible Paper Standard)

பொன்னாகவோ வெள்ளியாகவோ மாற்றப் பெறும் (மீட்கும் உரிமையோடிருந்த காகிதப் பலத்தின் மாற்றுகரிமையை போர் அல்லது வேறு காரணங்களினால் இல்லாமல் செய்து விட்டால் "மாற்றுகரிமை இழந்த காகிதத் திட்டம்" (Inconvertible Paper Standard), என்றும் கூறலாம்

3. நிர்வகிப்பு காகித திட்டம்

மதிப்பை பொன்னின் எடையில் அல்லது பொன்னை அடிப்படையாகக் கொண்ட மற்றொரு பண அளவில் குறிப்பிடப் பெற்று இருப்பது நிர்வகிப்பு காகித திட்டம். என்றும் கூறலாம்

காகிதப் பண வெளியீட்டுக் கொள்கைகள்

காகிதப் பண வெளியீட்டைப் பற்றி இருவகையான கருத்துக்கள் உள்ளன

(1) நாணயக் கொள்கை (Currency Principle)

ஆதரவாளர்கள் காகிதப் பணத்தின்மீது மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட காகிதப் பண வெளியீட்டு அளவிற்கு (100%) தங்கமோ, வெள்ளியோ கையிருப்பு இருக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகின்றனர். காகிதப் பணத்தைத் தங்கமாக, வெள்ளியாக மாற்றும் உரிமை இருக்க வேண்டும். இந்தமுறையில் பொன், வெள்ளிக் காசுகள் புழக்கத்தில் இருக்காது. மற்றைய வகையில் இதுபொன்மாற்றுத் திட்டம் போன்றே செயல்படும்.

(2) வங்கிக் கொள்கையை (Banking Principle)

வங்கிக் கொள்கையை வலியுறுத்துகின்றவர்கள் காகிதப் பணத்திற்குப் பின்புலமாக 100% உலோகத்தை வைத்திருப்பது தேவையற்ற ஒன்று என்று கருதுகின்றனர். உள்நாட்டுப்புழக்கத்திற்குக் காகிதப் பணத்தைத் தங்கமாகவோ வெள்ளியாகவோமாற்றுவது தேவை இல்லை. ஆதலால் வெளியீடுகின்ற

காகிதப்பணத்தின் மதிப்பில் ஒரு பகுதிக்கு மட்டும் உலோகக் கையிருப்பு வைத்திருந்தால் போதும். இந்தக் கருத்து வாணிப வங்கிகள் குறைந்தகையிருப்பை வைத்துக்கொண்டு கூடிய அளவில் கடன் கொடுக்கின்ற நடைமுறையிலிருந்து தோன்றியதாகும்.

இரண்டு கொள்கையில், நாணயக்கொள்கை பாதுகாப்பை Safety நோக்கமாகவும், வங்கிக் கொள்கை புழக்கப் பண அளவில் நெகிழ்வுத்தன்மையை (Elasticity) நோக்கமாகவும் கொண்டிருக்கின்றன. நாணயக்கொள்கையைப் பின்பற்றும் பொழுது அரசு தனது விருப்பம்போல்காகிதப் பணத்தை அச்சிட முடியாது. ஆனால் இதன் படி காகிதப்பணத்திற்கு 100% இருப்பு வைப்பதை எந்த நாடும் விரும்புவதில்லை. பொது மக்களுக்கு, காகிதப் பணத்தைத் தங்கமாகவோ, வெள்ளியாகவோ மாற்றும் வசதி இருப்பதால் அதன் மீது நம்பிக்கை ஏற்படப் போவதில்லை. அரசின் மீது நம்பிக்கை இருக்கின்ற வரை எவ்விதத்தயக்கமுமின்றி காகிதப் பணத்தைப் பயன்படுத்துவார்கள். வங்கிக்கொள்கைப்படி காகிதப் பணத்தை வெளியிடுவது சிக்கனமாக இருக்கின்றது.

வெளியீட்டு முறைகள்

வெளியீட்டு காகிதத்தில் அளவில் ஒரு பகுதியை மட்டும் வைப்பு நிதியாக வைத்துக் கொள்வதை பகுதி வைப்பு விதிமுறை என்று கூறுகின்றனர் இரண்டாம் வகையில் காகிதம் வெளியிடுவதில் கீழ்க்கண்ட முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன

i) உச்ச வரம்பு நம்பிக்கை திட்டம்

மைய வங்கி ஓரளவு வரை தங்க இல்லாமல் காகித பணத்தை வெளியிடுகின்ற உரிமையை அரசு அளிக்கிறது இந்த உச்ச வரம்பு அளவை நாட்டின் தேவைக்கேற்ப அரசு மாற்றலாம் குறிப்பிட்ட அளவிற்கு மேல் காகிதப் பணத்தை வெளியிடுகின்ற பொழுது மைய வங்கி அதற்கு ஈடாக தங்கமோ வெள்ளியோ வைத்திருக்க வேண்டும் ஆனால் உச்ச அளவை கூட்டிக் கொண்டே சென்றாலும் பண வீக்கம் ஏற்படலாம்.

ii) வரையறை செய்த நம்பிக்கை திட்டம்

ஓரளவு வரை வைத்துக்கொள்ளாமல் அதற்கு பதிலாக அரசாங்க கடன் பத்திரங்களை வைத்துக்கொண்டு காகிதப் பணத்தை வெளியிடலாம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் இத்திட்டத்தின் சிறப்பு அளவுக்கதிகமாக வெளியிட்டு நாட்டில் ஏற்படுத்த முடியாது.

iii) வீத அளவு காப்பு முறை

அரசால் குறிப்பிடப் பெற்ற சதவிகித அளவிற்கு ஈடாக பொன்னும் வெள்ளியும் வைத்திருக்கவேண்டும் கடன் பத்திரங்களை வைத்திருக்கலாம். ஒரு நாட்டின் தேவையை ஒட்டி குறிப்பிடப்பட்ட விகிதத்தை மாற்றிக்கொள்ளலாம். இதில் உள்ள சிறப்பு நிகழ்ச்சி தன்மை தேவையை ஒட்டி பணத்தின் அளவை கூட்டவோ குறைக்கவோ செய்யலாம் இதில் உள்ள குறைந்த அளவை சட்டத்தின் குறைந்தபட்ச அளவுக்கு கீழே குறைத்துவிட முடியும் மேலும் சிறிய அளவில் தங்கம் வெளியேறினாலும் வெளியேறினாலும் மிகுந்த அளவில் புழக்கத்தில் உள்ள பணத்தின் அளவை சுருக்க வேண்டியது இருக்கும் இது விலையிலும் பண வருவாயையும் ஏற்றத்தாழ்வை கொண்டுவரும் இந்தியாவில் 1934இல் இத்திட்டம் பின்பற்றப்பட்டது.

iv) குறைந்த அளவு காப்பு முறை

இம்முறையில் மக்கள் குறிப்பிடப்பட்ட ஓரளவிற்கு காப்பாக தங்கத்தை வைத்துக் கொண்டு எந்த அளவுவேண்டுமானாலும் காகிதப் பணத்தை வெளியிடலாம் வைத்துக் கொள்ளவும் சட்டம் வழி செய்யலாம் பணம் வெளியிடுவதில் எந்தவித உத்தரவும் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை இந்த முறை பொருளாதார வளர்ச்சி பெற திட்டமிட்டு மேற்கொள்கின்ற நாடுகளுக்கு ஏற்ற ஒன்றாகும். மிக எழுதிய வைப்பு முறை இந்த முறையில் குறிப்பிட்ட பெற்றதற்கு அரசின் கருவூல உண்டியல்களை வைத்துக்கொள்ளலாம் இந்த முறை இதுவரை பரவலாக புழக்கத்திற்கு வரவில்லை சில நாடுகளில் மட்டும் சூழ்நிலையை ஒட்டி சில வேளைகளில் இந்த முறையை பின்பற்றி உள்ளனர் அமெரிக்காவில் 1913 முன்னாள் முறைப்படி வங்கி பணம் வெளியிடப்பட்டது

காகிதப் பணத்தின் சிறப்பியல்புகள்

நிர்வகிப்பு பணம் முறை

திட்டத்தை போல இயங்கும் பணத்தை ஆட்சியாளர்கள் விட்டு விடுவது இல்லை அடையவேண்டிய குறிக்கோள்களுக்கு ஏற்ப பணத்தின் அளவை கூட்டவோ குறைக்கவோ செய்யலாம் இதில் பின்பற்ற வேண்டிய விதிமுறைகள் இல்லை சுதந்திரமாக பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் ஒரு நிலையான போட்டு இருக்கும் பணத்தின் அளவை நிர்ணயிக்கலாம்.

நெகிழ்வுத்தன்மை

பொன் திட்டத்தைப் போல நெகிழ்வுத்தன்மை நாட்டின் பொருளாதார தேவைக்கு ஏற்ப பணத்தை பெருக்கவும் சுருக்கவும் முடிகின்றது வளர்ச்சி பெறுகின்ற நாடுகளுக்கு இது தேவையான ஒன்றாகும்.

போர் காலம்

ஒரு காலம் போர் நடக்கின்ற பொழுது பணத்தின் தேவை மிகுதியாகும் தங்கம் வெள்ளியை ஈடு வைத்துக்கொண்டு பணத்தை பெற முடியாது அத்தகைய சூழ்நிலையில் காகித பணம் முறையே சிறந்ததாகும்.

தேசிய முறை

தேசிய முறை காகித பணத்தில் தேசியத் தன்மை காப்பாற்றப்படுகிறது ஒரு நாட்டு பணத்தை மற்றொரு நாடு ஏற்றுக்கொள்ளாது இதனால் பணத்தை மூலமாக ஒரு நாட்டிலிருந்து மற்றொரு நாட்டிற்கு வந்த சூழல் பரவ வழி இல்லை.

பண வாட்டத்தை தவிர்த்தல்

புத்தகத்தில் தங்கம் மிகுதியாக வெளியேறி வெளியேறினால் ஒரு நாட்டின் பணத்தின் அளவு குறைய பணவாட்டம் ஏற்படாது.

மாற்று வீதத்தை நெறிப்படுத்துதல்

பொன் திட்டத்தில் மாற்று வீதம் நிலையாக குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளது ஆனால் இறக்குமதி ஏற்றுமதியில் சமன்பாட்டை கொண்டு வரும் வகையில் செலாவணி மாற்று இடத்தை மாற்றுவது காகிதத்தில் உரிய காலத்தில் விரைவாக திறம்பட செய்து விட முடியும்.

காகிதப் பணத்தின் குறைகள்

பணவீக்கம்

அதிக அளவுக்கு அதிகமாக காகிதப் பணத்தை வெளியிட வாய்ப்புள்ள இதனால் பணவீக்கம் ஏற்படும் அரசு வரவு செலவு திட்டத்தில் உள்ள பற்றாக்குறையை காகிதப் பணத்தை அச்சிட்டு ஈடு செய்ய முயலும் பொறுப்பற்ற அரசு மிகுந்த அளவில் பணத்தை வெளியிடலாம் இதனால் பணவீக்கம் ஏற்பட மக்களுக்கு பணத்தின் மீது இருக்கும் நம்பிக்கை குறையும்.

நிலையற்ற மாற்று வீதம்

ஆட்சியாளர்களின் நோக்கம் உள்நாட்டு விலையில் ஒரு நிலையான போக்கை ஏற்படுத்துவதாக இருக்கும் நிலையில் உள்நாட்டு விலையை விட கூடுகின்ற பொழுது மாற்று விதத்தில் மாறுதல் ஏற்படும் நிலையற்ற மாற்று வீதம் வெளிநாட்டு வாணிபத்தை ஓரளவு பாதிக்கும்.

சார்ந்த நிலை

இன்று உலக நாடுகள் ஒன்றையொன்று சார்ந்துள்ளன இதனால் எந்த நாடாளும் காகிதப் பணத்தை முழுக்க சுதந்திரமான கொள்கையை பின்பற்ற

முடியவில்லை காகித பண நிர்வாகத்தில் மற்ற நாடுகளில் செல்வாக்கு இருக்கிறது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக கூறலாம்.

சிக்கல்கள்

பண நிர்வாகத்தில் ஏற்படும் சிறு தவறுகள் கூட நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் எளிதில் தீர்க்க முடியாத சில சிக்கல்களை தோற்றுவிக்கலாம் சரியான அளவில் காகிதப் பணத்தை வெளியிடும் வரை சிக்கல் இல்லை மிகவும் குறைந்த அளவில் வெளியிட்டால் பணவாட்டம் ஏற்படும்.

விலையில் ஏற்றத்தாழ்வு

நடைமுறையில் காகித பணத்தால் உள்நாட்டு விலையிலும் அதிக அளவு ஏற்றத்தாழ்வு ஏற்படுவதைக் காண்கிறோம் இதனால் காகித பணம் உள்ளாடைகளை ஒரு நிலையான புகை ஏற்படுத்த இயலாத ஒன்றாக கூறப் பெறுகிறது

வேலையில்லாத் திண்டாட்டம்

ஆட்சியாளர்கள் திறமையாக நிர்வகித்தல் எல்லோருக்கும் வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும் என்ற கருத்தை சிலர் மறுக்கின்றனர் அந்த காலத்தில் பல ஆட்சியாளர்கள் எவ்வளவு முயன்றும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை தீர்க்க முடியாது என்று சுட்டிகாட்ட பெறுகிறது.

அலகு 2

பணத்தின் அளவு கோட்பாடு (Quantity Theory of Money)

பணத்தின் வாங்கும் சக்தியை பணத்தின் மதிப்பு என்கிறோம். பணத்தின் வாங்கும் சக்தி என்பது விலையை சார்ந்து இருக்கிறது. விலைகள் மாறுகின்ற பொது பணத்தின் மதிப்பு மாறுகிறது. பணமதிப்பில் ஏற்படுகின்ற மாறுதல் பொருளாதாரத்தில் பலவழிகளில் மாறுகிறது.

பண அளவு கோட்பாடு

பண அளவு கோட்பாடு என்பது பணத்தின் அளவிற்கும் பணத்தின் மதிப்பிற்கும் இடையே உள்ள தொடர்பை சுட்டிக்காட்டுகிறது. பணஅளவு கோட்பாடு என்பது பல பொருளியல் நிபுணரின் கருத்துக்களால் வளம் பெற்று வளர்ந்தது. பண அளவு கோட்பாடுகளில் குறிப்பிடத்தக்க இரண்டு கோட்பாடுகள் உள்ளன.

அதில் ஒன்று ஜே. எஸ் மில் , இ. கெம்மரார், பேராசிரியர் இர்விங் பிஷர் அகியவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட "பேரவகை பண அளவு கோட்பாடு" மற்று்னுகேம்பிரிட்ஜ் பள்ளியை சேர்ந்த ஆல்பர்ட் மார்ஷல், பேராசிரியர் பிகு, ரபர்ட்ஸன் ஆகியோர் அளித்த பண ரொக்க இருப்பு கோட்பாடு ஆகும்.

பண மதிப்பு

ஒரு பொருளின் மதிப்பை அதனுடைய அளிப்பும் தேவையும் நிர்ணயிப்பதை போல பணத்தின் மதிப்பையும் அளிப்பும் தேவையும் நிர்ணயிக்கிறது. பொருள்களின் எல்ல விலைகளின் றுதல்களிலிருந்து பணத்தின் மதிப்பை அறியவேண்டும். பணத்தின் மதிப்பு அதன் கிடைப்பருமனை ஒட்டி அமைகிறது

பண தேவை நிலைத்திருக்க பண அளிப்பு கூடினால் பணத்தின் மதிப்பு குறையும். பண அளிப்பு நிலைத்திருக்க பண தேவை கூடினால் பணத்தின் மதிப்பு கூடும்.

பணத்தின் மதிப்பு மாறுவது பணத்தின் தேவை அல்லது அளிப்பு கியவ ஏற்பகின்ற மாறுதல்களை ஒட்டி ஏற்படும். அதேபோல் எப்படி பண அழிப்பில் ஏற்படும் மாறுதல் பணத்தின் மதிப்பை மாறுகின்றது என்பதை. பேரவகை பண அளவு கோட்பாடு" விளக்குகிறது.

1. பேரவகை பண அளவு கோட்பாடு (Transaction Type of Quantity Theory)

ஃபிஷர் தனது பரிமாற்ற சமன்பாட்டின் அடிப்படையில் தனது கோட்பாட்டை விளக்கினார்:

$$MV = PT$$

M = புழக்கத்தில் உள்ள பணம் (quantity of Money)

V = புழக்கத்தின் வேகம் (velocity of circulation)

P = விலை நிலை (price)

T = பணம் அல்லது பரிவர்த்தனைகளுக்காக பரிமாறிக்கொள்ளப்பட்ட பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் மொத்த தொகை (volume of trade)

முதல் பக்கம் (MV) பணத்தின் அளிப்பை காட்டுகிறது இதனை பணப்பக்கம் என்றும் கூறலாம். அடுத்த பக்கம் (PT) பணத்தின் தேவை குறிக்கிறது. இதனை பொருட்பக்கம் என்றும் கூறலாம்.

பேரவகை சமன்பாட்டிலிருந்து (MV=PT) விலையின் $P = \frac{MV}{T}$ மட்டத்தை கூறலாம். பணப்புழக்கம் வேகமும் வாணிப அளவும் மாறாமல் இருந்தால் பணத்தின் அளவை கூட்டுகின்ற விகிதத்தில் (proportion) விலை கூடும்.

பிஷர் சமன்பாட்டில் கடன் பணத்தை (credit money) M^1 என்ற எழுத்தாலும் அதன் புழக்க வேகத்தை V^1 என்ற எழுத்தாலும் குறித்து பண அளிப்போடு சேர்த்துக்கொண்டு உள்ளனர். எனனால் கடன் பணமும் பொருள்களை வாங்க பயன்படுகிறது. ஆதலால் மாற்றுசமன்பாடு அதனுடைய இறுதி வடிவத்தில்

$$PT = MV + M^1 V^1$$

அல்லது

$$P = \frac{MV + M^1 V^1}{T}$$

பிஷரின் பணக் கோட்பாடு படம் (A) மற்றும் (B) உதவியுடன் விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு புள்ளிவிவரமானது விலை மட்டத்தில் பணத்தின் அளவு மாற்றங்களின் விளைவைக் காட்டுகிறது. பணத்தின் அளவு M ஆக இருக்கும்போது, விலை நிலை P ஆக இருக்கும்.

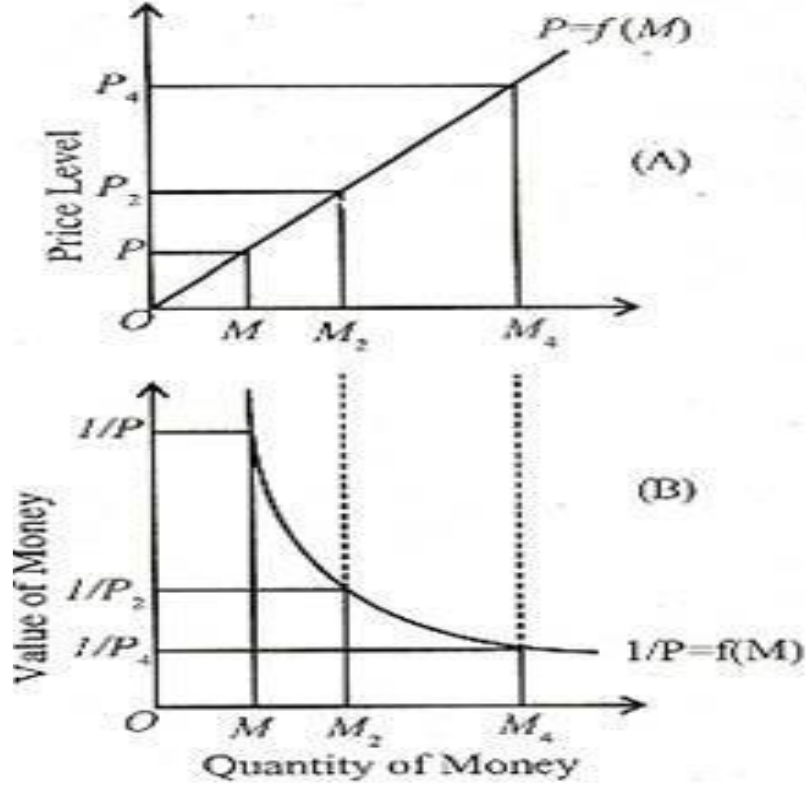

Fig. 65.1.

படம் A இல் பணத்தின் அளவு M_2 க்கு இரட்டிப்பாகும் போது, விலை நிலை P_2 ஆக இரட்டிப்பாகும். மேலும், பணத்தின் அளவு M_4 ஆக நான்கு மடங்கு அதிகரிக்கும் போது, விலை அளவும் கூட P_4 க்கு நான்கு மடங்கு அதிகரிக்கிறது. இந்த உறவு $P = f(M)$ வளைவால் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

படம் B இல், பணத்தின் அளவுக்கும் மதிப்புக்கும் இடையிலான தலைகீழ் உறவு பணத்தின் மதிப்பு செங்குத்து அச்சில் எடுக்கப்படும் இடத்தில் சித்தரிக்கப்படுகிறது. எப்பொழுது பணத்தின் அளவு M_1 பணத்தின் மதிப்பு $1/P$ ஆகும். ஆனால் M_2 க்கு பணத்தின் அளவு இரட்டிப்பாகிறது. பணத்தின் மதிப்பு முன்பு இருந்தவற்றில் $1/P_2$ ஆக மாறும். மற்றும் பணத்தின் அளவு M_4 ஆக நான்கு மடங்கு அதிகரிக்கும் போது, பணத்தின் மதிப்பு $1/P_4$ குறைக்கப்படுகிறது. பணத்தின் அளவிற்கும் பணத்தின் மதிப்புக்கும் இடையிலான இந்த தலைகீழ் உறவு $1/P=f(M)$ கீழ்நோக்கி சாய்ந்த வளைவு மூலம் காட்டப்படுகிறது.

கோட்பாட்டின் அனுமானங்கள் (Assumptions)

பிஷரின் கோட்பாடு பின்வரும் அனுமானங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது:

1. விலை என்பது பரிமாற்றத்தின் சமன்பாட்டில் செயலற்ற காரணியாகும், இது மற்ற காரணிகளால் பாதிக்கப்படுகிறது.
2. பணப்புழக்க வேகமும் வாணிப விகிதம் மாறாமல் இருக்கும்.

3. நாட்டில் உள்ள உற்பத்தி சக்திகளை முழு அளவில் பயன்படுத்துவதால் வாணிப அளவில் மாற்றம் இருக்காது
4. பணத்திற்கான தேவை பரிவர்த்தனைகளின் மதிப்புக்கு விகிதாசாரமாகும் என்று கருதப்படுகிறது.
5. பண வழங்கல் என்பது வெளிப்புறமாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட மாறிலி என்று கருதப்படுகிறது.
6. கோட்பாடு நீண்ட காலத்திற்கு பொருந்தும்.
7. இது பொருளாதாரத்தில் முழு வேலைவாய்ப்பு உள்ளது என்ற அனுமானத்தின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது.

கோட்பாட்டின் குறிகள்

ஃபிஷர் அளவு கோட்பாடு பொருளாதார வல்லுனர்களால் கடுமையான விமர்சனங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது

1. அறிந்த உண்மை: (Trusim)

கெய்ன்ஸின் கூற்றுப்படி, "பணத்தின் அளவு கோட்பாடு என்பது ஒரு உண்மை கோட்பாடு. ஃபிஷரின் சமன்பாடு பரிமாற்றம் என்பது ஒரு எளிய உண்மை, ஏனெனில் மொத்த பண அளவு ($MV = PT$). பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளுக்கு செலுத்தப்படுவது அவற்றின் மதிப்புக்கு (PT) சமமாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் அதை இன்று ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீத பணத்தின் அளவு மாற்றம் விலை மட்டத்தில் அதே சதவீதத்திற்கு மாற்றத்தை உருவாக்க வழிவகுக்கிறது

2. பொருந்தாத எடுகோள்:

ஃபிஷரின் சமன்பாடு, மற்றவை மாறாமல் இருக்கும் போது என்ற அனுமானத்தின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. பணத்தின் அளவில் ஏற்படும் மாற்றம் பணப்புழக்க வேகத்தையும் வாணிப விகிதத்தையும் பாதிக்காமல் இருக்கும் என்று கருதுவது தவறாகும். ஆனால் பணத்தின் அளவில் ஏற்படும் மாற்றம் பணப்புழக்க வேகத்தையும் வாணிப விகிதத்தையும் பாதிக்கிறது. ஃபிஷரின் சமன்பாட்டின் அனைத்து கூறுகளும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை. உதாரணமாக, M இன் மாற்றம் V இல் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக்கூடும். இதன் விளைவாக, பணஅளவு மாற்ற விகிதத்தின் விலை நிலை மேலும் மாறக்கூடும். இதேபோல், விலையின் மாற்றம் புழக்கத்தில் உள்ள பணத்தில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக்கூடும். விலைகள் உயரும்போது அல்லது வீழ்ச்சியடையும் போது, வணிக பரிவர்த்தனைகளின் அளவு மேலும் உயர்கிறது அல்லது குறைகிறது.

3. நீண்ட கால சமன்பாடு:

ஃபிஷரின் சமன்பாடு நீண்ட காலத்தில் சரியாக இருக்கும் என்று ஃபிஷர் கூறுகிறார் ஆனால் எந்த ஒரு கருத்தும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு முன்னும்

பின்னும் மாறும். எனவே இது ஒப்பிடமுடியாத இரண்டு காரணிகளைப் பெருக்க தொழில்நுட்ப ரீதியாக முரணானது.

4. பணத்தின் மதிப்பை அளவிடுவதில் தோல்வி:

பணத்தை வாங்கும் திறன் (அல்லது பணத்தின் மதிப்பு) பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளை வாங்குவதற்கான பரிவர்த்தனைகளுடன் தொடர்புடையது நுகர்வு. ஆனால் இக் பணத்தின் அளவு கோட்பாடு பணத்தின் மதிப்பை அளவிடத் தவறிவிடுகிறது.

5. பலவீனமான கோட்பாடு:

க்ரோதரின் கூற்றுப்படி, அளவு கோட்பாடு பல விஷயங்களில் பலவீனமாக உள்ளது. முதலில், குறுகிய காலத்தில் விலை மட்டத்தில் ஏற்ற இறக்கங்கள் உள்ளன என்பதை விளக்கவில்லை. இரண்டாவது, விலை மட்டத்தில் விலைகளில் மாற்றங்கள் மிகவும் முக்கியமானவை மற்றும் பொருளாதார அமைப்பின் முக்கியமான நிகழ்வு. மூன்றாவதாக, இது தவறான வழிகாட்டுதலுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது. வர்த்தகத்தின் போது விலை மட்டத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கு முக்கிய காரணமாக பணத்தின் அளவு அமைகிறது எனவே இது பலவீனமான கோட்பாடாகக் கருதப்படுகிறது

6. வட்டி விகிதத்தை புறக்கணிக்கிறது:

ஃபிஷரின் பணக் கோட்பாட்டின் முக்கிய பலவீனங்களில் ஒன்று வட்டி விகிதம். பணத்திற்கும் விலைகளுக்கும் இடையிலான காரணிகளில் ஒன்றாக வட்டி விகிதம் உள்ளது. ஆனால் இந்த வட்டி விகிதத்தை புறக்கணிக்கிறது

7. நம்பத்தகாத அனுமானங்கள்:

கீன்ஸ் தனது பொதுக் கோட்பாட்டில் ஃபிஷரின் அளவு கோட்பாட்டை கடுமையாக விமர்சித்தார்

முதலாவதாக, பணத்தின் அளவு கோட்பாடு நம்பத்தகாதது, ஏனெனில் அது பகுப்பாய்வு செய்கிறது. நீண்ட காலத்திற்கு $M =$ புழக்கத்தில் உள்ள பணம் மற்றும் $P =$ விலை நிலை க்கு இடையிலான உறவு குறுகிய கால காரணிகளை புறக்கணிக்கிறது.

இரண்டாவதாக, ஃபிஷரின் சமன்பாடு அனுமானத்தின் கீழ் உற்பத்தி சாதனைகள் எல்லாம் முழுமையாக பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால் கீன்ஸ் முழு வேலைவாய்ப்பையும் ஒரு சிறப்பு சூழ்நிலை என்று கருதுகிறார். பொது நிலைமை என்பது வேலைவாய்ப்பின் கீழ் சமநிலையில் ஒன்றாகும்.

மூன்றாவதாக, கீன்ஸ் அதை நம்பவில்லை பணத்தின் அளவுக்கும் விலை நிலைக்கும் இடையிலான உறவு நேரடி மற்றும் விகிதாசார அடிப்படையில் உள்ளது. மாறாக, இது வட்டி வீதம் மற்றும் வெளியீட்டின் நிலை வழியாக மறைமுகமான ஒன்றாகும். கீன்ஸ் கருத்தின் படி வேலையின்மை இருக்கும் வரை, வெளியீடு மற்றும் வேலைவாய்ப்பு மாறும். பணத்தின் அளவைப் போலவே, முழு வேலைவாய்ப்பும் இருக்கும்போது, விலைகள் இருக்கும்.

9. பண புழக்கத்தின் வேகம் நிலையானது அல்ல:

வேலையின்மை சமநிலையில் இருக்கும்போது பண புழக்கத்தின் வேகம் மிகவும் நிலையற்றது. வேலையின்மை மாறும் போது பணம் அல்லது பண வருமானம் மாறும் என்று கீன்ஸ் சுட்டிக்காட்டினார்.

10. கோட்பாடு ஒருதலைப்பட்சமாகும்

பணத்தின் அளவு கோட்பாட்டின் மற்றொரு பலவீனம் என்னவென்றால், பணம் மற்றும் பணத்திற்கான தேவை நிலையானதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறது. பணத்தின் மதிப்பின் செயல்பாடு மற்றும் பரிமாற்றத்தின் நடுத்தர பரிமாற்ற செயல்பாட்டை மட்டுமே கருதுகிறது. எனவே இக் கோட்பாடு ஒருதலைப்பட்சமாகும்.

10. கோட்பாடு நிலையானது:

ஃபிஷரின் கோட்பாடு இயற்கையில் நிலையானது. ஏனெனில் இது நீண்ட காலமாக முழு வேலைவாய்ப்பு போன்றவை சரியாக இருக்கும் என்ற அனுமானத்தில் உள்ளது. இது ஒரு நவீன மாறும் பொருளாதாரத்திற்கு பொருந்தாது.

2. ரொக்க இருப்பு கோட்பாடு

(Cash Balance Theory)

பேரவகை பண அளவு கோட்பாடு குறைகளை போக்க ரொக்க இருப்பு கோட்பாடு கேம்பிரிட்ஜ் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டது.

கேம்பிரிட்ஜ் சமன்பாடு முறையாக பண சமநிலையை குறிக்கிறது. கேம்பிரிட்ஜ் கோட்பாடு, உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்கள், விலை நிலை, பணத்தின் அளவு மற்றும் பணம் எவ்வாறு நகரும் என்பதை குறிக்கிறது. கேம்பிரிட்ஜ் சமன்பாடு பண விநியோகத்திற்கு பதிலாக பண தேவையிலும் கவனம் செலுத்துகிறது.

கோட்பாடுகள் பணத்தின் இயக்கத்தை விளக்குவதிலும் வேறுபடுகின்றன: இர்விங் ஃபிஷருடன், பணம் ஒரு நிலையான விகிதத்தில் நகர்கிறது மற்றும் ஒரு ஊடகமாக மட்டுமே செயல்படுகிறது. கேம்பிரிட்ஜ் அணுகுமுறையில் பணம் பரிமாற்றம் மதிப்பின் கடையாக செயல்படுகிறது. இயக்கம் பணத்தை வைத்திருப்பதற்கான தகுதியைப் பொறுத்தது.

கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்துடன் தொடர்புடைய பொருளாதார வல்லுநர்கள், ஆல்பிரட் மார்ஷல், ஏ.சி.பிகோ, மற்றும் ஜான் மேனார்ட் கெய்ன்ஸ் பணத்தின் அளவு கோட்பாட்டிற்கு பங்களித்து பணத்திற்கு அதிக கவனம் செலுத்தியது.

மூன்று வகையான நோக்கங்கள்

1. பேரநோக்கம்

நமக்கு தேவையான பொருள்களை வாங்கவும் வேறு தேவைக்கும் ரொக்க பணம் தேவை படுகிறது. இந்த காரணங்களுக்காக மக்கள் கையில் பணத்தை ரொக்கமாக வைத்திருப்பது பேரநோக்கம் ஆகும்.

2. முன்யெச்சரிக்கை நோக்கம்

எதிர்கால செலவுகளுக்காக மக்கள் கையில் வைத்திருக்கும் பணம் முன்யெச்சரிக்கை நோக்கம் ஆகும்.

3. உகநோக்கம்

எதிர்கால லாப முதலீட்டிற்காக ரொக்கத்தோடு காத்திருப்பதே உகநோக்கம் ஆகும்.

பண அளவு

பணம் வழங்கலில் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதி பரிவர்த்தனைகளுக்கு பயன்படுத்தப்படாமல் அதற்கு பதிலாக, அது நடக்கும் கையில் பணம் வைத்திருப்பதற்கான வசதி மற்றும் பாதுகாப்பிற்காக நடத்தப்படுகிறது. பணத்தின் இந்த பகுதி பொதுவாக k என குறிப்பிடப்படுகிறது.

பண தேவைக்கும் பண புழக்க வேகத்திற்கும் நேர்மாறான தொடர்பு உள்ளது. பண தேவை கூட கூட பண புழக்க வேகம் குறைகிறது. பண தேவை குறைந்தால் பண புழக்க வேகம் கூடுகின்றது. ஆதலால் இதனை $K=1/V$; $V=1/K$ என்று குறிப்பிடலாம்.

பண மதிப்பு

பண மதிப்பு (வாங்கும் திறன்) மக்களது கையிருப்பு பண்ணத்தை (தேவை) ஒட்டி நிர்ணயிக்கிறது. சரியான விலை மட்டத்திற்கு கீழ் விலைகள் இருந்தால் மக்கள் தங்களிடம் ரொக்கம் இருப்பதை அறிந்து செலவை அதிகரிப்பர். சரியான விலை மட்டத்திற்கு மேல் விலைகள் இருந்தால் மக்கள் தங்களிடம் ரொக்கம் இருப்பதை அறிந்து செலவை குறைப்பர். இந்த செயல்களால் பண மதிப்பு விலையை ஒட்டி ஏற்படும்.

சமன்பாடு

டாக்டர் மார்ஷல் சமன்பாடு

$$M=KY+K^1A$$

M என்பது மொத்தப்பணத்தின் அளவு

Y என்பது பண வருவாய்

K என்பது ரொக்க பணம்

A என்பது மக்களிடம் இருக்கும் மொத்த சொத்தின் பண மதிப்பு

K' என்பது மக்களிடம் இருக்கும் மொத்த சொத்தின் மதிப்பில் மக்கள் ரொக்கமாக வைத்துக்கொள்ள விரும்பும் பணம்.

மார்ஷல் சமன்பாடு பின்பற்றியவர்கள் சொத்து பகுதியை விட்டுவிட்டு கீழ் கண்ட முறையில் சமன்பாட்டை பயன்படுத்தினர்.

$$M=KY$$

M மொத்த பணத்தின் அளிப்பு

Y= மொத்த உண்மை வருவாய்

K= உண்மை வருவாய்யில் மக்கள் ரொக்கமாக வைத்துக்கொள்ள விரும்பும் பகுதி.

மார்ஷல் சமன்பாட்டின் படி மொத்த வருவாயில் மக்கள் வைத்துக்கொள்ள விரும்புகின்ற பொருள்களின் அளவு (KY) மொத்தப்பண அளிப்பால் வகுத்தால் கிடைப்பது பண மதிப்பாகும்

மார்ஷல் சமன்பாட்டின் பண மதிப்பு

$$P = \frac{KY}{M}$$

இந்த சமன்பாட்டில் P என்பது பணத்தின் அளிப்பு

பேராசிரியர் பிகுவின் சமன்பாடு

பிகு ரொக்க இருப்பு கோட்பாட்டை மேலும் சீர்படுத்தினார். அவர் கீழ்க்கண்ட புதிய சமன்பாட்டை உருவாக்கினார்.

$$P = \frac{KR}{M}$$

P = வாங்கும் சக்தி

R = ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் சமுதாயம் ஒரு பொருளின் அடிப்படையில் பெறுகின்ற மொத்த உண்மை வருவாயின் அளவு

K மொத்த வருவாயில் மக்கள் ரொக்கமாக வைத்துக்கொள்கின்ற விகிதம்

M = மொத்த பண அளவு

பிகு சமன்பாட்டின் மக்கள் வைத்துக்கொள்ள விரும்புகின்ற பணம் வங்கி வைப்புகளாக சேமிக்கப்படுவதால் வங்கி வைப்பையும் சார்த்துக்கொள்கிறார்

$$P = \frac{KR}{M}\{c+h+(I-C)\}$$

c = மக்கள் சட்ட முறை பணமாக வைத்துக்கொள்ள விரும்புகின்ற பணத்தின் விகிதம்

h = வங்கி வைப்புகளாக ரொக்ககாப்பக இருக்கும் பணத்தின் விகிதம்

I-C = மக்கள் மொத்த பணத்தின் வைப்புகளாக வைத்திருக்கும் பணத்தின் விகிதம்

பிகுவின் கருத்துப்படி பண வீக்கம் காலத்தில் விலைகள் கூடுகின்ற போது ரொக்க இருப்பு வீதம் (K) குறையும். பணவட்ட காலத்தில் விலைகள் குறையும் போது ரொக்க இருப்பு வீதம் (K) கூடும்

பேராசிரியர் இராபர்ட்சன் சமன்பாடு

பிகுவின் சமன்பாட்டை போன்று இராபர்ட்சன் ஒரு சமன்பாட்டை உருவாக்கியுள்ளார்

$$M=KTP \quad \text{அல்லது} \quad P = \frac{M}{KT}$$

M = பணத்தின் அளிப்பு

P = விலை மட்டம்

T = ஓராண்டில் வாங்குகின்ற பொருள்கள் மற்றும் பணிகளின் மொத்த தொகுப்பு

KT மக்கள் ரொக்க பணமாக வைத்துக்கொள்ள விரும்புகின்ற விகிதம்

இராபர்ட்சன் சமன்பாட்டின் படி விலை மட்டம் P பண அளிப்பின்

M மாற்றத்திற்கு ஏற்றாற்போலும் K அல்லது T மாற்றத்திற்கு நேர் எதிராகவும் மாறுகிறது

இராபர்ட்சனின் சமன்பாட்டின்படி விலைமட்டம் P அளிப்பின் M மாற்றத்திற்கு ஏற்றார் போலும், K அல்லது மாற்றத்திற்கு நேர் எதிராகவும் மாறுகின்றது.) பிஷரின் சமன்பாடு $P = MV$ இரண்டு சமன்பாடுகளிலும் PM, 1 ஆகியவை ஏறத்தாழ ஒன்று போலவே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. V என்பதை யின் தலைகீழ்பின்னமாகக் கருதலாம்.

கீன்சின் சமன்பாடு:

பிகுவின் சமன்பாட்டைக் குறையுடையதென்று கருதிய கீன்ஸ் 1923 ஆம் ஆண்டில் அவருடைய புகழ்பெற்ற "பணச் சீர்திருத்தங்கள் பற்றிய ஒரு விளக்கக் கட்டுரை" (A Tract on Mon-

etary Reforms) என்ற நூலில் ஒரு சமன்பாட்டை வழங்கினார். அதனை

"உண்மையான இருப்பு அளவுச் சமன்பாடு" (The Real Balance Quantity

Equation) என்று கூறலாம்.

கீன்ஸ் தனது சமன்பாட்டைக் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகின்றார்:-

$$n = PK \quad \text{அல்லது} \quad P = K$$

இதில்:-

N =புழக்கத்திலுள்ள பணத்தின் மொத்த அளவு,

P = பொது விலைமட்டம் அல்லது நுகர் பொருட்களின் விலைகள்,

K = மக்கள் ரொக்கமாக வைத்துக் கொள்ளத் தீர்மானிக்கின்ற

நுகர்பொருட்களின் மொத்த அளவு. அதாவது பொதுமக்கள் கையில்

ரொக்கமாக வைத்திருக்கும் பணத்திற்கு வாங்க விரும்பும் நுகர்

பொருட்களின் அளவு. கீன்ஸ் K என்பதை உண்மையான இருப்பாகக்

கருதுகின்றார். கீன்ஸ் தனது சமன்பாட்டைக் கீழ்க்கண்டவாறு விரிவாக்கம் செய்தார்.

$$n=P (K+rk) \text{ அல்லது } P = K+K'$$

இந்தச் சமன்பாட்டில்:

r என்பது வங்கிகள் தங்களுடைய வைப்பில் ரொக்கமாக வைத்திருக்கும் விகிதத்தைக் குறிக்கும்.

K' என்பது சமுதாயம் வங்கி வைப்புக்களில் வைத்திருக்கின்ற நுகர்பொருட்களின் எண்ணிக்கையைக் குறிக்கும்.

சிறப்புக்கள்:

ரொக்க இருப்புக் கோட்பாடு முந்திய பேரவகைக்கோட்பாட்டை விடச் சிலவற்றில் முன்னேறியதாகவும் சிறப்பு மிக்கதாகவும் இருக்கின்றது.

1.. பிஷரின் சமன்பாட்டில் புழக்கத்திலிருக்கும் பண அளவின் நேரடி விளைவாக விலைமட்டம் கருதப்பெறுகின்றது. மனிதர்களின் நோக்கங்களைக் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் ரொக்க இருப்புக்கோட்பாடு விலை மட்டத்தை நிர்ணயிக்கும் மக்களின் நோக்கங்களை ஆராய்ந்து கூறுகின்றது.

2. கேம்பிரிட்ஜ் சமன்பாடு பிஷரின் சமன்பாட்டைப் போல பணத்தின் அளிப்பு அளவு மட்டுமே பண மதிப்பை (விலையை) நிர்ணயிப்பதாகக் கருதாமல், பணத்தின் தேவையும் அளிப்பும் சேர்ந்து பண மதிப்பை நிர்ணயிப்பதாகக் கருதுகின்றது.

3. கேம்பிரிட்ஜ் கருத்து விரிவானதாகவும், எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கியதாகவும் இருக்கின்றது. எடுத்துக்காட்டாக விலை மட்ட மாற்றத்திற்கு வருவாய் மாற்றத்தையும் கருதுவதைக் கூறலாம்.

4. மக்களின் செலவுகளைப் பற்றிய விவரங்களைச் சேகரிப்பதைவிட ரொக்க இருப்பைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதை எளிதாகக் கருதுகின்றனர்.

5. கேம்பிரிட்ஜின் கோட்பாடு பண அளவில் மாற்றம் இல்லா விட்டாலும் மக்களின் ரொக்க இருப்புவிதம் மாறினால் விலை மாறு மென்ற உண்மையைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

சேமிப்பு முதலீட்டுக் கோட்பாடு

(SAVINGS AND INVESTMENT THEORY)

பண அளவுக் கோட்பாட்டில் குறிப்பிடத்தக்க குறைகள் இருக்கின்றன. முதலாவதாக, பண அளவுக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் அளித்தது. இரண்டாவதாக, விலை மட்டத்திற்கு முதலிடம் தந்து, விலை மட்ட மாறுதல்கள் வாணிப

நடவடிக்கைகளில் மாறுதல்களை ஏற்படுத்துவதாக இக்கோட்பாடு கூறுகின்றது. கீன்ஸ் விலைமட்டத்தைக் காரணமாகவும், வாணிப நடவடிக்கைகளை விளைவுகளாகவும் கொண்ட அடிப்படை கருத்துத் தவறெனச் சுட்டிக்காட்டினார்.

வாணிப நடவடிக்கைகள் சுருங்குவதற்குக் காரணம் பொருட்களுக்கிருக்கும் தேவை குறைவதே. மக்களின் தேவை அவர்களது வருவாயை ஒட்டி அமைகின்றது. ஆதலால் வருவாயில் ஏற்படும் மாற்றந்தான் விலையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்து கின்றதென்று கொள்ள வேண்டுமே தவிர, பணத்தின் அளவோ, புழக்கவேகமோ விலை மட்டத்தில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வருமென்று கருதுவது தவறாகும். வருவாயில் ஏற்படும் மாறுதல்கள் சேமிப்பு முதலீடு (Savings and Investment) ஆகியவற்றை ஒட்டி எப்படி ஏற்படுகின்றனவென்பதைக் கீன்ஸ் தனது சேமிப்பு முதலீட்டுக் கோட்பாட்டின் மூலம் விளக்குகின்றார். கீன்ஸின் நோக்கம் குறுகிய காலத்தில் (Short Period) பணமதிப்பு மாறுதல்கள் ஏற்படுவதற்கான காரணங்களை இனங்கண்டு கூறி விளக்குவதாகும்.

சேமிப்பும் முதலீடும்:

ஒருவரின் செலவு மற்றவரின் வருவாயாகின்றது. இந்த அடிப்படையில் சமுதாயத்தின் மொத்தச் செலவும் வருவாயும் சமமாக இருக்கும். சமுதாயத்தின் வருவாய் என்பது அது பெறும் வாரம், கூலி, வட்டி, இலாபம் ஆகியவற்றின் கூட்டுத் தொகையே, இவை சமுதாயத்தின் மொத்த உற்பத்திக்குச் சமமாக இருக்கின்றன. மொத்த உற்பத்தியை நடப்பு மொத்த உற்பத்தியை நடப்பு பண்டங்கள் [Current goods], நெடுவாழ்வுப் பண்டங்கள் (Durable goods) என்று பிரிக்கலாம். நடப்புப்பண்டங்கள் உடனடியாகப் பயன்படுத்தப்பெறுகின்றன. நெடுவாழ்வுப்பண்டங்கள் சமுதாயத்தின் செல்வத்தைப் பெருக்கும் வகையில் அமைகின்றன. அவற்றை முதலீட்டுப் பொருட்கள் என்றும் கூறலாம். சமுதாயத்தின் வருவாயில் ஒருபகுதி செலவிடப்படுகின்றது. மற்றொரு பகுதி சேமிக்கப் பெறுகின்றது. சேமிப்பு என்பது வருவாயில் செலவு போக எஞ்சுவது. இதனால் சமுதாயத்தின் செலவு சேமிப்பின் கூட்டுத் தொகை அதன் வருவாய்க்குச் சமமாக இருக்கின்றது இங்கு செலவென்பது நுகர்பொருட்களின் பணிகளின்மீது கவனிக்க வேண்டும் செலவு கூடச் சேமிப்புக் குறையும், சேமிப்பு முதலீட்டின் மூலம் புதிய செல்வத்தை உருவாக்குவதற்குப் பயன் படுத்தப் பெறுகின்றது. முதலீடு என்று இங்கு குறிப்பிடப் பெறுவது முன்பே இருக்கின்ற பங்குப் பத்திரத்தை வாங்குவதைப் போல் அல்ல. புதிதாக ஓர் எந்திரம் வாங்கி னாலோ, தொழிற்சாலை கட்டினாலோ முதலீடு என்கிறோம், இத்தகைய முதலீடு எதிர்கால வருவாய்க்கு அடிப்படையாக அமைகின்றது.

சமன்பாடு: கீன்ஸ் ஒரு சமுதாயத்தில் ஏற்பட்ட சேமிப்பும் (Exposed Saving or Realised Saving) செய்த முதலீடும் (Expo-sed investment or Realised investment) சமமாக இருக்குமென்று கருதினார். சேமிப்பும் முதலீடும் எப்படிச் சமமாக இருக்கின்றதென்பதை ஒரு சமன்பாட்டு மூலம் விளக்கினார்.

சமுதாயத்தின் வருவாய் (Y) சமுதாயத்தின் மொத்த உற்பத்திக்குச் சமமாக இருக்கும். மொத்த உற்பத்தி (Output=O சமுதாயத்தின் நுகர்வுக்கு (செலவுக்கும்) (Consumption- முதலீட்டிற்கும் (Investment-I) சமமாக இருக்கும். சேமிடம் (Savings-S) என்பது வருவாயில் (Income Y) செலவை (Consumption-C) கழித்தது. இந்த விளக்கத்தின் படி சேமிப்பு வருவாயில் முதலீடும் சமமாக இருக்கும். (Income Y) செலவை எழுத்துக்களால் கீழ்க்கண்டவாறு கூறலாம்.

$$Y=0=C+I$$

$$I=Y-C$$

$$S=Y-C$$

$$S=I$$

கீன்ஸ் இந்தச் சமன்பாட்டின் மூலம் சேமிப்பும் முதலீடும் சமமாக இருக்கின்றவரை சமுதாயத்தின் வருவாயில் மாற்றம் ஏற்படமுடியாதென்று கூறினார். சேமிப்பிலும் முதலீட்டிலும் ஏற்றத்தாழ்வு ஏற்படுகின்றபொழுது, சமுதாயத்தின் வருவாயில் மாறுதல் ஏற்பட, இந்த மாறுதல் தேவையைப் பாதித்து, விலையை மாற்றி, பணத்தின் மதிப்பை மாற்றும். இங்கு பணத்தின் மதிப்பு மாறுவதற்கான அடிப்படைக் காரணம் சுட்டிக்காட்டப் பெறுகின்றது.

சேமிப்பு முதலீடு ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கான காரணங்கள்:

சேமிப்பும் செய்த முதலீடும் சமமாக இருந்தாலும் திட்டமிட்ட சேமிப்பும் முதலீடும் சமமாக இருக்குமென்று கூற முடியாது. ஏனென்றால் சேமிப்பவர்கள் வேறு; முதலீடு செய்பவர்கள் வேறு. வருவாய் உள்ள எல்லாத் தனி மனிதர்களும் சேமிக்கலாம். ஆனால் சேமிப்பவர்கள் எல்லோரும் தங்களது சேமிப்பை முதலீடு செய்வதில்லை. தொழில் முயல்வோர்கள் மட்டுந்தான் முதலீடு செய்கின்றனர். மேலும் சேமிப்பு ஒருவரின் வருவாயையும், நுகர்வு (செலவு) விருப்பத்தையும் (Propensity to Consume) ஒட்டி - அமைகின்றது. முதலீடு இலாபத்தையும், வட்டி விகிதத்தையும் ஒட்டி அமைகின்றது. இதனை கீன்ஸ், "முதலீட்டுக் கவர்ச்சி தொழில் முயல்வோர் உற்பத்தியில் முதலீடு செய்யப் பெறும் முதலுக்குத் தர வேண்டிய வட்டி விகிதத்தை ஒட்டி அவர் நடப்பு முதலீட்டினால் கிடைக்குமென்று கருதுகின்ற வருவாயில் (Prospective Income) அடிப்படையில் அமைகின்றது", என்கின்றார்.

செயல்படுத்தல்:

தொழில் முயல்வோர்கள் சேமிப்பின் அளவைக் கண்டு முதலீட்டைக் கூட்டுவதில்லை. இலாபத்தின் விகித அளவைக் கொண்டே முதலீட்டைக் கூட்டுவதைப் பற்றி முடிவு செய்வார்கள். இங்கு செலவு குறைவதால் வாணிபத்தின் அளவு குறையும். இலாப விகிதம் பாதிக்கப்படும். அதனால் தொழில் முயல்வோருக்கு முதலீடு செய்வதில் ஈடுபாடு இருக்காது. பொருட்களின் தேவை குறைந்தால் விலைகள் வீழ்ச்சியடையும். உற்பத்தி குறையும். வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் கூடும். இதனால் வாணிபச் சுழற்சி கீழ்நோக்கிப் போகும். முதலீட்டைவிடச் சேமிப்புக் கூடுவதால் திண்டாட்டம் கூட, தேவை குறைய, விலைகள் வீழ்ச்சியடையும். இதே நிலை சேமிப்பை விட முதலீடு குறைந்தாலும் ஏற்படும்.

ஒரு சமுதாயத்தின் சேமிப்பை விட முதலீடு அதிகமாவதற்கும் வழியுண்டு. வட்டி விகிதம் குறைகின்ற பொழுது இலாப விகிதம் மாறாமலிருந்தால் தொழில் முயல்வோர் மேலும் முதலீடு செய்வதாலும் நடைமுறைச்சேமிப்பு முதலீட்டில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் தோன்றுகின்றன.

பொருளாக இருப்பதாலும் இப்பொருளாதார முறை பணத்தின் பரந்த வட்ட ஓட்டமாக (Gratular flow) இருக்கின்றது. சேமிக்கின்ற போதெல்லாம் பண ஓடையிலிருந்து (stream) பண அலகுகள் வெளியே எடுக்கப்படுகின்றனவென்று கொள்ளலாம். முதலீடு செய்கின்ற போதெல்லாம் பண அலகுகள் (Units of Money)

ஓடையினுள் செலுத்தப் படுகின்றன. எனவே முதலீட்டைவிடச் சேமிப்பு அதிகரித்தால் ஓடையினுள் செலுத்தப்படுவதை விட அதிகமான பணம் வெளியேற்றப் படுகின்றன தென்பொருள். இப்போது ஓடைகுறையும். இவ்வாறான ஒவ்வொரு சுற்று வட்டத்தின் போதும் ஒவ்வொருவரும் தங்களது வருமானம் ஏற்கனவே இருந்ததை விடக் குறைந்து வருவதை உணர்வார்கள். இவ்வாறு சேமிப்பு முதலீட்டை விடத் தொடர்ந்து அதிகரித்துச் செல்லும் வரையில் வருமானங்கள் குறைந்துகொண்டே செல்லும் சேமிப்பு முதலீட்டைவிட அதிகமாக இருக்குமானால் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் அதன் உற்பத்திச் செலவைவிட அதிக அளவுப்பணம் கொடுக்கப்படும். அந்த அளவிற்கு வருமானங்களின் ஓடையும் செலவுகளின் ஓடையும் பெருகும்", என்று விளக்கிக் கூறுகின்றார்.

பண அளவுக் கோட்பாட்டை விடச் சேமிப்பு முதலீட்டுக் கோட்பாடு சிறப்பான முறையில் பண மதிப்பைப் பற்றிய சில அடிப்படையான கருத்துக்களை விளக்குகின்றது.

(1) வாணிபச் சுழற்சியில் பூரிப்பும் மந்தமும் ஏற்படுவதற்கான காரணங்களை சேமிப்பு முதலீட்டுக் கோட்பாடு ஆய்கிறது. வாணிப்பூரிப்புக் காலத்தில் வங்கியின் வட்டி வீதம் கூடினால் கடன் வாங்கி முதலீடுசெய்பவர்கள் முதலீட்டை நிறுத்திக்கொள்வார்கள். இதனால் சேமிப்பைவிட முதலீடு குறையும், பணத்தொகை குறைவது வாணிப மந்தத்தில் முடியும். ஆனால் மந்த காலத்தில் பணத்தின் அளிப்பைக் கூட்டி வட்டிவீதத்தைக் குறைத்தாலும் கூட, இலாபமான முதலீட்டுக்கு வாய்ப்புக்கள் இல்லாவிட்டால் முதலீடு செய்யமாட்டார்கள். சேமிப்பு முதலீட்டுக்கோட்பாடு மந்தக்காலத்தில் பணத் தொகையைக் கூட்டுவதால் மட்டுமீட்டி (மறுமலர்ச்சி) நிலை தோன்றிவிடாதென்பதைத் தெளிவாகக் கூறுகின்றது.

(2) மக்கள் தங்களது செல்வத்தில் எவ்வளவு பங்கை ரொக்கமாக வைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறார்களென்பதையும், அதில் மாற்றங்கள் ஏற்படுவதற்கான காரணங்களையும் இக்கோட்பாடு இளங்கண்டு கூறுகின்றது. முதலீட்டைவிடச் சேமிப்புக் கூடுகின்ற பொழுது மக்கள் மிகுதியாகப் பணத்தை ரொக்கமாக வைத்திருப்பார்கள். பணப்புழக்க வேகம் குறையும், சேமிப்பைவிட முதலீடு அதிகமானால் கையிருப்புப்பணம் குறையும். பணப்புழக்க வேகம் மிகுதியாகும். இதனைச் சேமிப்பு முதலீட்டுக் கோட்பாடு சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

(3) பண அளவுக் கோட்பாடு தேவை - அளிப்பு விதிகளின் அடிப்படையில் பணத்தின் மதிப்பை நிர்ணயிக்க முயலவில்லை. ஆனால் சேமிப்பு - முதலீட்டுக்கோட்பாடு தேவை அளிப்பு விதியின் அடிப்படையில் பண மதிப்பு மாறுதலைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. விலைமாறுதலுக்குக் காரணம் தேவையென்பதையும், தேவை வருவாயைச்சார்ந்தும், வருவாய் முதலீட்டை ஒட்டியும் இருப்பதனை விளக்குகின்றது.

(4) பண அளவுக் கோட்பாடு முழுநிறை வேலைவாய்ப்பு நிலையில் (Full Employment) விலையைப் பணத்தொகை மாற்றுமென்று கூறுகின்றது. ஆனால் சேமிப்பு முதலீட்டுக் கோட்பாடு முழுநிறை வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுவதற்கு முன்பும் பின்பும் ஏன் மாறுகின்றனவென்பதை ஆராய்ந்து கூறுகின்றது.

(5) சமுதாயத்திலுள்ள பணத்தின் அளவிற்கும் விலைக்கும் உள்ள தொடர்பு நேரடியாக இல்லாமல் மறைமுகமாக வட்டி வீதத்தின் மூலம் அமைந்திருக்கின்றதென்பதைச் சேமிப்பு முதலீட்டுக்கோட்பாடு சுட்டிக்காட்டுகின்றது. பணத்தின் அளவு மாறும்போது வட்டி விகிதம் மாறும். இது சேமிப்பு முதலீட்டை மாற்றும். பொருளாதார நடவடிக்கையில் ஏற்படும் மாறுதல்களையும், பண மதிப்பு மாற்றங்களையும் விளக்கச் சேமிப்பு முதலீட்டுக் கோட்பாடே பெரிதும் பயன்படுகின்றது.

அலகு 3 பண வீக்கம் (Inflation)

பண வீக்கம் (*Inflation*) என்பது பணத்தின் மதிப்பு குறைவதாகும். சந்தையிலுள்ள பொருட்களின் பொதுவான விலை உயர்வால், அந்த நாட்டின் நாணயத்தின் பொருட்களை வாங்கும் திறன் அல்லது சந்தை மதிப்பு உள்நாட்டுச் சந்தையில் குறைந்து போவதை குறிக்கும்.

விலை அதிகரிக்கும் போது ஒரு நாணயத்தைப் பயன்படுத்தி வாங்கப்படும் பொருள்கள் மற்றும் சேவையின் அளவும் குறைகிறது, ஆகவே பணவீக்கம் என்பதை, பணத்தின் வாங்கும் திறனின் வீழ்ச்சி என்றும் கூறலாம் - பணவீக்க வீதம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட கால அளவில் பொது விலைப் பட்டியலில் (வழக்கமாக நுகர்வோர் விலைப் பட்டியலில்) ஏற்படும் சதவீத மாற்றத்தின் ஓராண்டுக்கான மதிப்பாகும். அதிக பட்ச பணம் குறைந்த பட்ச பொருட்களை துரத்தி செல்வது பணவீக்கம் என்கிறார் வாக்கர். அதாவது அதிக தேவை குறைந்த அளிப்பு எனும் நிலைப்பாடு காரணமாக பணத்தின் பெறுமதி குறைவடைவது என்பதை இது குறிக்கிறது.

எனவே பருவ கால விலையேற்றங்கள் இதில் வருவதில்லை அல்லது எதிர் காலத்தில் விலையேறும் என்று எண்ணி பொருட்களை ஊக வியாபாரத்திற்காக பதுக்கி வைப்பதால் ஏற்படும் விலையேற்றத்தை இது குறிப்பதில்லை. விலைவாசியானது தொடர்ந்து உயர்ந்து கொண்டே செல்வதை பணவீக்கம் என்று கூறலாம்.

தேவை விதியின்படி விலை உயர்ந்தால் தேவை குறையும் ஆனால் பணவீக்க காலத்தில் அடிப்படையான பொருட்களின் விலையுயர்ந்தாலும் தேவை உயரும். அதன் காரணம் சமூகத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினரிடம் பணம் அதிகமாக சேர்வதால் அவர்களின் தேவை அளிப்பைவிட அதிகரிக்கிறது. குறுகிய காலத்தில் அளிப்பை அதிகரிக்க முடியாத காரணத்தால் விலை உயருகிறது.

பணவீக்கம் தோன்றும் முறைகள்

1. பற்றக்குறை திட்டத்தால் தூண்டிவிடப்படும் பணவீக்கம்
2. ஊதிய அதிகரிப்பால் ஏற்படும் பணவீக்கம்
3. இலாப அதிகரிப்பால் ஏற்படும் பணவீக்கம்
4. போர்கால பணவீக்கம்
5. போருக்கு பின் ஏற்படும் பணவீக்கம்

அரசானது தன்னுடைய வரவுகளுக்கு மேல் செலவு செய்யும்பொழுது பற்றக்குறை திட்டத்தால் ஏற்படும் பணவீக்கம். பற்றக்குறை திட்டத்தால் தூண்டிவிடப்படும் பணவீக்கம் ஆகும். தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய திறமை அதிகரிப்பால் அவர்களுக்கு தரும் ஊதியத்தால் ஏற்படும் பணவீக்கம் ஊதிய அதிகரிப்பால் ஏற்படும் பணவீக்கம் ஆகும். தொழில் முனைவோர்கள் இலாபத்தை அதிகரிப்பதற்காக ஏற்படுத்தும் பணவீக்கம். இலாப அதிகரிப்பால் ஏற்படும் பணவீக்கம் ஆகும். இவை எல்லாம் சேர்ந்து செலவு உந்தும் பணவீக்கத்தை உருவாக்குகிறது. அரசானது போருக்காக செலவிடும் பணமானது எந்த விதமான உற்பத்தியும் இல்லாததால் ஏற்படும் பணவீக்கம் போர்கால பணவீக்கம் ஆகும். அரசானது போருக்கு பின் பொருளாதாரத்தை கட்டுப்படுத்தாத நிலையில் ஏற்படும் பணவீக்கம் உதாரணம் இரண்டாம் உலகயுத்தத்தின் பின் ஜெர்மனியில் ஏற்பட்ட பறக்கும் பணவீக்கம்.

பணவீக்கம் ஏற்படுவதற்கான காரணங்கள்

பணவீக்கத்தின் தரக்கோட்பாடுகள் மற்றும் பணவீக்கத்தின் அளவுக்கோட்பாடுகள்.

ஒரு விற்பனையாளர் தான் ஏற்றுக்கொள்ளும் பணத்தைக் கொண்டு, ஒரு வாங்குபவர் என்ற நிலையில் விரும்பும் பொருளைப் பெற அதைப் பரிமாற முடிய வேண்டும் என்ற அவரது எதிர்பார்ப்பே பணவீக்கத்தின் தரக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையாகும். பணவீக்கத்தின் அளவுக்கோட்பாடு என்பது, பண இருப்பு, அதன் பாய்வு வேகம் மற்றும் பெயரளவிலான பரிமாற்ற மதிப்பு ஆகியவற்றைத் தொடர்புபடுத்தும், பணத்தின் அளவுச் சமன்பாட்டையே அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆடம் ஸ்மித் மற்றும் டேவிட் ஹியூம் இருவரும் பணத்திற்கான பணவீக்கத்தின் அளவுக் கோட்பாட்டையும் தயாரிப்புக்கான பணவீக்கத்தின் தரக்கோட்பாட்டையும் முன்மொழிந்தனர்.

தற்காலத்தில் பணத் தொகைக் கோட்பாடானது நீண்டகாலத்திற்கான பணவீக்கத்திற்கான துல்லியமான மாதிரியாக பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. இதன் விளைவாக பொருளியலாளர்களிடையே, நீண்டகால அளவில் பணவீக்க வீதமானது மொத்த பண அளவின் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தது என்ற ஒரு பரவலான உடன்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், குறைந்த கால அளவில் பணவீக்கமானது பொருளாதாரத்தின் அளிப்பு மற்றும் தேவைகளில் நிலவும் அழுத்தங்களால் பாதிக்கப்படலாம், மேலும் ஊதியங்கள், விலைகள் மற்றும் வட்டிவீதங்களின் ஒப்புமை நெகிழ்ச்சியினாலும் பாதிக்கப்படலாம் குறுகிய கால விளைவுகள் நீண்ட காலத்திற்கு முக்கியமானவையாக நீடிக்குமா என்ற கேள்வியே, பணம் சார் பொருளியலாளர்களுக்கும் கெயின்சியன் பொருளியலாளர்களுக்கும் இடையேயான விவாதத்தின் மையமாக உள்ளது. பணத்துவத்தில், பொதுவான போக்கைப் பாதிப்பதில் பிற காரணிகள் வெறும் விளிம்புநிலைப் பாதிப்புகளையே ஏற்படுத்தும் வண்ணம் விலைகளும் ஊதியங்களும் தங்களைச் சரி செய்துகொள்கின்றன. கெயின்சியன் பொருளியலாளர்களின் பார்வையில், விலைகளும் ஊதியங்களும் வேறுபட்ட வீதங்களில் சரி செய்யப்படுகின்றன, மேலும் இந்த வேறுபாடுகள் ஒரு பொருளாதாரத்திலுள்ள மக்களின் பார்வையில் உண்மையான வெளியீட்டில் ஏற்படுத்தும் விளைவுகள் "நீண்ட கால" அளவிலானவையாகத் தோன்றப் போதுமானவையாகும்.

பணவீக்கத்தினால் ஏற்படும் பொருளாதாரத்தின் மீதான பாதிப்புகளில் நேர்மறை மற்றும் எதிர்மறை விளைவுகள் ஆகிய இரண்டும் உண்டு. பணவீக்கத்தின் எதிர்மறை விளைவுகளில் பின்வருவன அடங்கும்: குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு பணம் மற்றும் பணம் சார்ந்த பிற உருப்படிகளின் அசல் மதிப்பின் நிலைத் தன்மை இழப்பு;

எதிர்கால பணவீக்கத்தைப் பற்றி உறுதியாகக் கணிக்க முடியாததால் முதலீடு மற்றும் சேமிப்புகளுக்கான ஊக்கம் குறைதல், மேலும் உயர் பணவீக்கத்தின் போது எதிர்காலத்தில் விலை ஏறும் என்று கருதி நுகர்வோர் பதுக்கல் நடவடிக்கையில் ஈடுபடும்பட்சத்தில் சரக்குகள் பற்றாக்குறை ஏற்படும்..

பண வீக்கத்தின் வகைகள்

தவழும் பண வீக்கம்

- மிக குறைவான மற்றும் எளிமையான விகிதத்தில் பண வீக்கம் உள்ள நிலைக்கு தவழும் பண வீக்கம் என்று பெயர்.
- நீண்ட காலத்தில் விலைவாசி உயர்வதை மக்கள் எளிதாக உணர முடியாத அளவில் உள்ள பண வீக்கம் தவழும் பண வீக்கம் ஆகும்.
- இது மிதமான பணவீக்கம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

நடக்கும் பண வீக்கம்

- மிதமான வேகத்தில் 3 முதல் 9 சதவீதம் என்ற ஒற்றை இலக்கத்தில் பண வீக்கம் இருந்தால் அதற்கு நடக்கும் அல்லது நகரும் பண வீக்கம் என்று பெயர்.

ஓடும் பண வீக்கம்

- ஓடும் பண வீக்கம் என்பது ஆண்டு பண வீக்க விகிதம் 10 முதல் 20 சதவீதத்திற்குள் இருப்பது ஆகும்.
- இது வேகமான விலை வாசி அதிகரிப்பதை ஓட்டத்துடன் உவமைப்படுத்தி கூறுவதால் இது ஓடும் பண வீக்கம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

தாவும் பண வீக்கம்

- சமாளிக்க முடியாத அளவிற்கு இரண்டு அல்லது மூன்று இலக்க சதவீதத்தில் (20-100) உள்ள பணவீக்கம் தாவும் அல்லது உயர் பண வீக்கம் என அழைக்கப்படுகிறது.

1. பணவீக்கம் தேவை ஒட்டுமொத்த தேவை ஒரு நீடித்த விகிதத்தில் வளர்ந்து வரும் போது தேவை இழப்பு பணவீக்கம் ஏற்படுகிறது, இது பற்றாக்குறை வளங்கள் மீதான அழுத்தம் மற்றும் நேர்மறையான வெளியீட்டு இடைவெளிக்கு வழிவகுக்கிறது. ஒரு பொருளாதாரம் ஏற்றம் கண்டால் தேவை-இழுத்த பணவீக்கம் ஒரு அச்சுறுத்தலாக மாறும்மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி (மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில்) சாத்தியமான மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் நீண்டகால போக்கு வளர்ச்சியை விட வேகமாக உயர்கிறது 2. செலவு மிகுதி பணவீக்கம் நிறுவனங்கள் தங்கள் இலாப வரம்புகளைப் பாதுகாப்பதற்காக விலைகளை அதிகரிப்பதன் மூலம் உயரும் செலவுகளுக்கு பதிலளிக்கும் போது செலவு-உந்துதல் பணவீக்கம் ஏற்படுகிறது..

2. தேவை-இழுத்த பணவீக்கத்திற்கான காரணங்கள் பரிமாற்ற வீதத்தின் தேய்மானம் நிதி தூண்டுதலில் இருந்து அதிக தேவை பொருளாதாரத்திற்கு நாணய தூண்டுதல் மற்ற நாடுகளில் வேகமாக வளர்ச்சி செலவு-உந்துதல் பணவீக்கத்திற்கான காரணங்கள் மூலப்பொருட்கள் மற்றும் பிற கூறுகளின் விலையில் அதிகரிப்பு அதிகரித்துவரும் தொழிலாளர் செலவு பணவீக்கத்தின் எதிர்பார்ப்புகள் அதிக

மறைமுக

வரி

மாற்று

விகிதத்தில்

வீழ்ச்சி

பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள்

பணவீக்கம் ஒரு பொருளாதாரத்திற்கு ஒரு சிக்கலான சூழ்நிலையாக கருதப்படுகிறது. பணவீக்கம் தாண்டினால் இது ஒரு பொருளாதாரத்திற்கு பேரழிவு தரக்கூடிய சூழ்நிலைகளை உருவாக்க முடியும்; எனவே ஒரு கட்டுப்பாட்டின் கீழ் மிதமான விகிதம் இருக்க வேண்டும்

ஒரு குறிப்பிட்ட நடவடிக்கை அல்லது கருவியைப் பயன்படுத்தி பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது எளிதல்ல. ஒவ்வொரு நடவடிக்கையின் முக்கிய நோக்கம் பொருளாதாரத்தில் பண வரவை குறைப்பது அல்லது சந்தையில் பணப்புழக்கம் குறைப்பது

பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தப் பயன்படுத்தப்படும் வெவ்வேறு நடவடிக்கைகள் படத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளன

1. பண நடவடிக்கைகள்:

தற்காலத்தில் பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான முதன்மையான கருவி பணக்கொள்கையாகும். பெரும்பாலான மத்திய வங்கிகள் பெடரல் நிதிகளின் கடன் வீதத்தை இயல்பாக ஆண்டுக்கு 2% முதல் 3% வரையிலான இலக்கு வீதம் என்ற குறைவான அளவில் வைத்திருக்கும் கட்டாயத்திற்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன, மேலும் ஆண்டுக்கு 2% முதல் 6% வரையிலான இலக்கு பணவீக்க வரம்பிற்குள்ளும் இருக்குமாறு கட்டாயத்திற்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன. பணவாட்ட நிலைகள் வளமான

பொருளாதாரத்திற்கு ஊறுவிளைவிப்பதாகத் தோன்றுவதால் ஒரு குறைந்த நேர்மறை பணவீக்கமே இலக்காகக் கருதப்படுகிறது.

பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த பல வழிமுறைகள் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. U.S. பெடரல் ரிசர்வ் போன்ற மத்திய வங்கிகள் வட்டி வீதங்களை அமைப்பதன் மூலமாகவும் மற்ற பிற செயல்பாடுகள் மூலமாகவும் பணவீக்கத்தை குறிப்பிடத்தக்க அளவு பாதிக்க முடியும். அதிக வட்டி வீதங்கள் மற்றும் மொத்த பண அளவின் மெதுவான வளர்ச்சி ஆகியவையே பணவீக்கத்துக்கு எதிராக அல்லது அதைத் தடுக்க மத்திய வங்கிகளால் எடுக்கப்படும் வழக்கமான நடவடிக்கைகளாகும், இருப்பினும் அவை இரண்டும் வேறுபட்ட அணுகுமுறைகள் ஆகும். எடுத்துக்காட்டுக்கு, சில வங்கிகள் சமச்சீர் பணவீக்க இலக்கைக் கொண்டிருக்கின்றன, ஆனால் பிற வங்கிகள் பணவீக்கமானது குறிப்பிடப்பட்ட அல்லது உணர்த்தப்பட்ட ஓர் இலக்கை மீறும்போது மட்டுமே பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன.

பணம் சார் பொருளியலாளர்கள், பணத்தின் வளர்ச்சி வீதத்தை நிலையாக வைத்திருந்து, பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த, (வட்டி வீதங்களை அதிகரித்தல், மொத்த பண அளவின் உயர்வை மட்டுப்படுத்தல் போன்ற) பணக்கொள்கையைப் பயன்படுத்துவதை வலியுறுத்துகின்றனர். கெயின்சியன் கொள்கையாளர்கள் பணவீக்கத்தை நிலையாக வைத்திருக்க, பொருளாதார விரிவாக்கத்தின் போது மொத்தத் தேவையைக் குறைத்தலையும் பின்னிறக்கங்களின் போது தேவையை அதிகரித்தலையும் வலியுறுத்துகின்றனர். மொத்தத் தேவையின் கட்டுப்பாட்டை, பணக்கொள்கை மற்றும் நிதித்துறைக் கொள்கை (தேவையைக் குறைக்க வரி விதிப்பை அதிகரிக்கலாம் அல்லது அரசுச் செலவினங்களைக் குறைக்கலாம்) ஆகிய இரண்டையும் பயன்படுத்தி அடைய முடியும்.

ஒரு நாட்டின் அரசாங்கம் பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த பல நடவடிக்கைகளை கொள்கைகளை பொருளாதார நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது

பணவியல் கொள்கை என்பது பொதுவாக பயன்படுத்தப்படும் நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாகும். பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த அரசாங்கத்தால்நாணயக் கொள்கையில், மத்திய வங்கி கடன் பெறுவதற்கான வட்டி விகிதத்தை அதிகரிக்கிறது. வணிக வங்கிகள் இதன் விளைவாக, வணிக வங்கிகள் கடன் மீதான வட்டி விகிதத்தை அதிகரிக்கின்றன. பொதுமக்களுக்காக அத்தகைய சூழ்நிலையில், தனிநபர்கள் முதலீடு செய்வதற்கு பதிலாக பணத்தை சேமிக்க விரும்புகிறார்கள். இது சந்தையில் பண விநியோகத்தை குறைக்கும், இது பணவீக்கத்தை கட்டுப்படுத்துகிறது. தவிர இதிலிருந்து, மத்திய வங்கி வணிக வங்கிகளின் கடன் உருவாக்கும் திறனைக் குறைக்கிறது பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துங்கள்.

ஒரு நாட்டின் பணவியல் கொள்கை பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கியது:

(அ) வங்கி விகிதத்தில் உயர்வு:

கட்டுப்படுத்த மத்திய வங்கியால் எடுக்கப்பட்ட மிகவும் பரவலாக பயன்படுத்தப்படும் ஒரு நடவடிக்கையை குறிக்கிறது வீக்கம். வங்கி விகிதம் என்பது வணிக வங்கியானது கடன்களுக்கு மறு கணக்கீடு பெறும் வீதமாகும். மத்திய வங்கியின் முன்னேற்றங்கள் வங்கி வீதத்தின் அதிகரிப்பு விகிதத்தின் உயர்வுக்கு காரணமாகிறது. பொதுமக்களுக்கான கடன்களுக்கான வட்டி இது மொத்த செலவினங்களைக் குறைக்க வழிவகுக்கிறது தனிநபர்கள் தனிநபர்களின் மொத்த செலவினங்களைக் குறைப்பதற்கான முக்கிய காரணங்கள் பின்வருமாறு;

ஆ) நிலையான பரிவர்த்தனை வீதங்கள்

நிலையான பரிவர்த்தனை வீத நாணய ஆட்சிமுறையின் கீழ், ஒரு நாட்டின் நாணயமானது மற்றவொரு தனிப்பட்ட நாணயம் அல்லது பிற நாணயங்களின் தொகுப்பின் மதிப்புடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டுள்ளது (அல்லது சில நேரங்களில் தங்கம் போன்ற பிற மதிப்பின் அளவீட்டுடனும் தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது). வழக்கமாக, ஒரு நாணயத்தின் மதிப்பை அதனுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்ட நாணயத்திற்கு நிகராக நிலைநிறுத்த ஒரு நிலையான பரிவர்த்தனை வீதம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதனைப் பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு வழியாகவும் பயன்படுத்த முடியும். இருப்பினும், தொடர்புபடுத்தப்படும் நாணயத்தின் மதிப்பானது ஏற்ற இறக்கத்திற்குட்படுவதால், அது அதனுடன் ஒப்பிடப்படும் நாணயத்தின் மதிப்பும் ஏற்ற இறக்கத்திற்குட்படுகிறது. நிலையான பரிவர்த்தனை வீத நாட்டின் பணவீக்க வீதமானது, அதன் நாணயம் தொடர்புபடுத்தப்படும் நாட்டின் பணவீக்க வீதத்தால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என்பதே இதன் பொருளாகும். மேலும், நிலையான பரிவர்த்தனை வீதமானது ஒரு அரசாங்கம் மேக்ரோ பொருளாதார நிலைத்தன்மையைப் பெறுவதற்காக உள்நாட்டுப் பணக்கொள்கையைப் பயன்படுத்துவதைத் தடுக்கிறது.

ப்ரெட்டன் வுட்ஸ் ஒப்பந்தத்தின்படி, உலகத்தில் உள்ள பெரும்பாலான நாடுகளின் நாணயங்கள் அதன் நாணய மதிப்பை US டாலருக்கு நிகராக வைத்துள்ளன. இது அந்த நாடுகளில் பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தியது, ஆனால் அவற்றை இது பாதுகாப்பற்ற பாதிப்புகளின் ஆபத்திற்கு உட்படுத்தியுள்ளன. 1970களின் தொடக்கத்தில் ப்ரெட்டன் வுட்ஸ் ஒப்பந்தம் கைவிடப்பட்ட பின்னர், நாடுகள் படிப்படியாக மாறும் பரிமாற்ற வீதங்களுக்குத் திரும்பின. இருப்பினும், 20 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், சில நாடுகள் பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் முயற்சியின் ஒரு பகுதியாக நிலையான பரிவர்த்தனை வீதத்திற்குத் திரும்பவும் சென்றன. பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த நிலையான பரிவர்த்தனை வீதத்தைப் பயன்படுத்தும் இந்தக் கொள்கையானது 20 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தென் அமெரிக்காவிலுள்ள பல நாடுகளால் பயன்படுத்தப்பட்டது.

இ) தங்கத் தரநிலை

தங்கத் தரநிலை என்பது, ஒரு ஆட்சிமுறையில் பொது பரிமாற்ற ஊடகமாக, முன் நிர்ணயிக்கப்பட்ட, குறிப்பிட்ட அளவிலான தங்கத்திற்கு பரிமாறிக் கொள்ளக்கூடிய காகிதத் தாள்களைப் பயன்படுத்தும் பண முறையாகும். தரநிலையானது, தங்கத்திற்கான ஆதரவு எவ்வாறு செயலாக்கப்படுகிறது என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றது, ஒவ்வொரு நாணயத்தின் அலகுக்குமான நாணயங்களின் அளவும் இதில் அடங்கும். நாணயம் என்பது எந்த உள்ளார்ந்த மதிப்பையும் கொண்டிருப்பதில்லை, ஆனால் அதை அதே மதிப்பிலான நாணயத்திற்கு மீட்டுகொள்ள முடியும் என்பதால் வர்த்தகர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, U.S. வெள்ளிப் பணத்தை, அதன் அசல் மதிப்பிலான வெள்ளியாக மீட்டுகொள்ள முடியும்.

தங்கமானது அதன் கிடைக்கும் தன்மை, உறுதித்தன்மை, பகுபடும் தன்மை, பரிமாற்றத் தன்மை மற்றும் அடையாளம் காணுவதில் சிரமமின்மை ஆகியவற்றின் காரணமாக பிரதிப்பணத்தின் ஒரு பொது வடிவமாக இருந்தது.^[41] பிரதிப்பணம் மற்றும் தங்கத் தரநிலை ஆகியவை, கட்டற்ற பணவீக்கம் மற்றும் பெருமந்தம் நிலவியபோது சில நாடுகளில் காணப்பட்டது போன்ற பணக்கொள்கையின் பிற முறைகேடுகளில் இருந்து குடிமக்களைக் காப்பாற்றப் பயன்பட்டன. இருப்பினும், அவை அவற்றிலும் சிக்கல்களும் அவை குறித்த விமர்சனங்களும் இருந்தன, ஆகவே ப்ரெட்டன் உட்ஸ் முறையின் சர்வதேசத் தழுவலின் மூலம் ஒரு பகுதி கைவிடப்பட்டன. இந்த அமைப்பின்படி, மற்ற முக்கிய நாணயங்கள் அனைத்தும் டாலருக்கு நிகரான நிலையான வீதத்தில் சமநிலைப்படுத்தப்பட்டன, அது ஒரு அவுன்ஸ் தங்கத்திற்கு \$35

என்ற வீதத்தில் சமநிலைப்படுத்தியிருந்தது. 1970 ஆம் ஆண்டு பிரெட்டென் உட்ஸ் முறையானது கைவிடப்பட்டது, இதனால் பெரும்பாலான நாடுகள் அரசு நிர்ணய நாணய முறைக்கு மாறின - இதில் நாட்டின் சட்டங்களால் மட்டுமே பணத்தைத் திரும்ப்பெற முடியும். ஆஸ்திரிய பொருளியலாளர்கள் 100 சதவீத தங்கத் தரநிலைக்கு மீண்டும் திரும்புவதற்கு மிகுந்த ஆதரவளிக்கின்றனர். தங்கத் தரநிலையில், நீண்ட கால பணவீக்க (அல்லது பணவாட்ட) வீதமானது, மொத்த உற்பத்தியுடனான ஒப்பீட்டில் தங்கக் கையிருப்பின் வளர்ச்சி வீதத்தால் நிர்ணயிக்கப்படும். விமர்சகர்கள், இது பணவீக்க வீதத்தில் கட்டற்ற ஏற்ற இறக்கங்களை உருவாக்கும், மேலும் பணக்கொள்கையானது தங்கச் சுரங்கத் தொழிலால் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டியிருக்கும் எனவும் வாதிடுகின்றனர், அவர்களில் சிலர் அதுவே பெருமந்ததிற்கு காரணனதாகவும் நம்புகின்றனர்.

கூலி மற்றும் விலைக் கட்டுப்பாடுகள்

பொதுவாக கூலி மற்றும் விலைக் கட்டுப்பாடுகள் தற்காலிக மற்றும் விதிவிலக்கான வழிகளாகவே கருதப்படுகின்றன, கூலி மற்றும் விலைக் கட்டுப்பாடு ஆட்சியின் போதான, நடைபெறும் போரில் வெற்றிபெறுதல் போன்ற, பணவீக்கத்தை ஏற்படுத்தும் காரணங்களைக் குறைக்கும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்ட கொள்கைகளுடன் இணைந்து செயல்படுத்தப்படும் போது மட்டுமே செயல்திறனுள்ளவையாக இருக்கும். அவை சந்தைக்கு வழங்கும் திரிபுற்ற சமிக்ஞைகளால் அடிக்கடி முரண்பாடான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன. செயற்கையான விலைக் குறைப்புகள், பங்கீடுகளையும் பற்றாக்குறையையும் உண்டாக்கி, எதிர்கால முதலீட்டுக்கான ஊக்கமிழப்பை ஏற்படுத்தும், இதன் விளைவுவாக மேலும் பற்றாக்குறை ஏற்படும். ஏதேனும் ஒரு தயாரிப்பு அல்லது சேவையின் விலை குறைக்கப்பட்டால் அது அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படும் என்பதே வழக்கமான பொருளாதாரச் சிந்தனை..

பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் முயற்சி

கட்டுப்பாடுகள், பணவீக்கத்தைச் சமாளிக்கும் மிகச் செயல்திறனுள்ள வழியாக பின்னிறக்கத்தை மாற்றலாம் (வேலையின்மையை அதிகரிக்க, தேவையைக் குறைத்தல்), அதே நேரத்தில் தேவை அதிகமாக இருக்கும்போது கட்டுப்பாடுகளால் ஏற்படும் உருத்திரிபுகளை, பின்னிறக்கம் தடுக்கின்றது. இருப்பினும், விலைக் கட்டுப்பாடுகளை விதிக்காமல், மாறாக இலாபமற்ற பொருளாதார நடவடிக்கைகளை பொருளாதாரம் சரிசெய்யவும் தவிர்க்கவும் செய்யும் என்ற நோக்கில் விலைகளைத் தாராளமயமாக்க வேண்டும் என்பதே பொதுவாக பொருளியலாளர்களின் அறிவுரையாகும். குறைந்தபட்ச செயல்பாடு பணவீக்கத்தை உருவாக்கும் எல்லாவற்றின் தேவைகளையும் குறைக்கும், அது தொழிலாளராகவோ அல்லது வளங்களாகவோ இருக்கலாம், மேலும் பணவீக்கமானது மொத்தப் பொருளாதார உற்பத்தியால் குறையும். இது அதிகபட்ச உற்பத்தித் திறன் மறு ஒதுக்கீடு செய்யப்படுவதாலும் அது வாழ்வியல் ஆதாரங்கள் அழிக்கப்பட்ட மக்களிடையே மிகுந்த செல்வாக்கற்றதாகவும் மாறுகிறது பெரும்பாலும் கடுமையான பின்னிறக்கத்தை உருவாக்குகின்றது

வாழ்வினச் செலவுப் படி

நிலையான கட்டணங்களின் மெய் மதிப்புகளை மாறிலியாக வைத்திருக்க, அவை பணவீக்கத்திற்கு ஏற்ற வகையில் சரி செய்துகொள்ளாதபட்சத்தில், அவற்றின் உண்மையான வாங்குதல் திறனானது பணவீக்கத்தால் அரித்து அழிக்கப்படுகிறது. பெரும்பாலான நாடுகளில், பணியாளர் ஒப்பந்தங்கள், ஓய்வூதியச் சலுகைகள் மற்றும் அரசாங்க உரிமை வழங்கல்கள் (சமூகப் பாதுகாப்பு போன்றவை) வாழ்வினச் செலவுக் குறியீட்டுடன் இணைந்துள்ளன, இயல்பில் இவை நுகர்வோர் விலைக் குறியீட்டுடன் இணைந்துள்ளன.¹ வாழ்வினச் செலவுப் படி யானது (COLA), வாழ்வினச்

செலவுக் குறியீட்டில் ஏற்படும் மாற்றங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சம்பளங்களைச் சரிசெய்கிறது. சம்பளங்கள் பொதுவாக ஆண்டுதோறும் சரிசெய்யப்படுகின்றன.^[47] பணியாளர் பயணித்துக்கொண்டிருப்பவர் எனில், அவர் மாறும் புவியியல் இருப்பிடத்தைப் பொறுத்து மாறும் வாழ்வினச் செலவுக் குறியீட்டுடன் சம்பளங்கள் இணைக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

பணியாளர் ஒப்பந்தங்களில் உள்ள வருடாந்தர அதிகரிப்பு கூற்றுகள், எந்தக் குறியீட்டுடனும் இணைக்கப்படாத பணியாளர் சம்பளத்திற்கான அதிகரிப்பின் எதிர்கால அல்லது முன்னுரைக்கப்பட்ட சதவீதம் பற்றிக் குறிப்பிடலாம். சம்பளத்திலான பேரம் செய்யப்பட்ட இந்த அதிகரிப்புகளை பேச்சு வழக்கில் வாழ்வினச் செலவு சமாளிப்புகள் அல்லது வாழ்வினச் செலவு அதிகரிப்புகள் எனக் குறிப்பிடப்படுன்றன, ஏனெனில் அவற்றின் அதிகரிப்புகளானது வெளிப்புறம் நிர்ணயிக்கப்பட்ட குறியீடுகளுக்கு ஒத்தே உள்ளன. பெரும்பாலான பொருளியலாளர்கள் மற்றும் இழப்பீட்டுப் பகுப்பாய்வாளர்கள், முன் நிர்ணயிக்கப்பட்ட எதிர்கால "வாழ்வினச் செலவு அதிகரிப்புகள்" சிந்தனையானது இரண்டு காரணங்களுக்காக தவறான வழிநடத்தலைக் கொண்டுள்ளதாகக் கருதுகின்றனர்: (1) தொழில்மயமாக்கப்பட்ட உலகின் மிகச்சமீப காலங்களில், சராசரியான கூலியானது பெருவாரியாகக் கணக்கிடப்பட்ட வாழ்வினச் செலவுக் குறியீடுகளை விட வேகமாக அதிகரித்துள்ளது, இது உற்பத்தித் திறன் அதிகரிப்பு மற்றும் பணியாளர் பேரத் திறன் ஆகியவற்றால் ஏற்பட்ட விளைவேயன்றி இயல்பான வாழ்வினச் செலவுகளால் அல்ல என உணர்த்துகின்றது, மற்றும் (2) பெரும்பாலான வாழ்வினச் செலவுக் குறியீடுகள் முன்னோக்கு சிந்தனையுடையனவாக இல்லை, மாறாக அவை தற்போதைய அல்லது வரலாற்றுத் தரவை ஒப்பிடுகின்றன.

பணவாட்டம் Deflation

பொருளாதாரத்தில் பணவாட்டம் என்பது பண்டங்கள் மற்றும் பணிகளின் விலை நிலைகள் பொதுவாகக் குறைந்தே காணப்படும் நிலை ஆகும். வருடாந்திர பணவீக்கத்தின் விகிதம் பூஜ்யம் சதவீதத்தை விடக் குறைவதால் பணவாட்டம் நிகழ்கிறது (மறுக்கின்ற பணவீக்கத்தின் விகிதம்). ஆகையால் நாணயத்தின் உண்மையான மதிப்பு அதிகரித்து மக்களை அதே அளவு பணத்தில் அதிகளவு பண்டங்களை வாங்க அனுமதிக்கிறது. இது பணவீக்க விகிதத்தின் வேகக் குறைவு முறை ஆகும் (பணவீக்கம் குறைந்தாலும் பணவாட்டம் உறுதியாகக் காணப்படும்)^[2]. பணவீக்கம் நாணயத்தின் உண்மையான மதிப்பை காலப்போக்கில் குறைக்கிறது. ஆனால் பணவாட்டம் நாணயத்தின் உண்மையான மதிப்பை அதிகரிக்கிறது. தேசிய மற்றும் பெரும் நிலப்பரப்புச் சார்ந்த பொருளாதாரத்தில் செலாவணியாகும் பணம் (மற்றும் பன்முறை சார்ந்த பிரிவின் கணக்குகள்).

தற்போது பொருளாதார வல்லுனர்கள் பொதுவாக பணவாட்டம் என்பது பொருளாதாரத்தில் ஒரு பிரச்சனையாகும் எனக் கருதுகின்றனர். இதற்குக் காரணம் பணவாட்டத்துக்குரிய சுருளி ஆகும். பணவாட்டம் தற்போதைய சரிவில் மற்றும் பெரும் அழுத்தத்தில் தொடர்பு கொண்டது ஆகும். இதனால் மக்கள் வங்கிகளில் பணம் வைப்பதைத் தவிர்த்தனர். மேலும் பங்குச் சந்தை பணமாக்கும் இயக்கமுறையினால் பொருளாதாரத்தை நிலை நிறுத்தும் பன்முறை சார்ந்த செயல் திட்டத்தை பணவாட்டம் தடுக்கிறது. எனினும் வரலாற்றைச் சேர்ந்த வறுமையான பொருளாதார வளர்ச்சி காலங்களில் எல்லாம் கிளைக்கதைகளில் பணவாட்டம் பொருந்தி இருக்காது.

பணவாட்டம் காரணங்கள்

வழக்கமான பொருளியலில் பணவாட்டம் என்பது பொருட்கள் மற்றும் பணத்திற்கான தேவை மற்றும் வழங்கு நிலைகளின் கூட்டினால் உண்டாகக்கூடும். அதிலும் குறிப்பாக பணம் வழங்குதல் குறைவதும் பொருட்களின் வழங்குதல் ஏறுவதனாலும் ஆகிறது. வரலாற்று ரீதியாகப் பார்த்தால் பணவாட்டம் என்பது பொருட்களின் வழங்குதல் அதிகரித்து (அதிகரித்த உற்பத்தியால்) பண வழங்குதல் அதிகரிக்காததால் உண்டாகியிருக்கின்றன. அல்லது (த கிரேட் டிப்ரஷன் மற்றும் ஜப்பானில் 1990களின் ஆரம்ப காலங்களின் உண்டானது போல) பொருட்களுக்கான தேவை குறைந்து பண வழங்குதலும் குறைந்ததால் உண்டானது. த கிரேட் டிப்ரஷன் குறித்த பென் பெர்னாங்க் ஆய்வுகள் குறைந்த தேவையை சமாளிக்க, அப்போதைய ஃபெடரல் ரிசர்வ் பண வழங்கலைக் குறைத்ததால், பணவாட்டம் உண்டானதென்று சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

பணவாட்டம் விளைவுகள்

IS/LM மாதிரி (அதாவது, 'வருமானம் மற்றும்' சேமிப்பு சமநிலை/ பணமாக்கத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பொருள் மற்றும் 'ஒதுக்கு நிதி சமநிலை மாதிரி) பணவாட்டத்தின் காரணமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக கோரிக்கையின் மொத்த அளவில் சரிவும் ஏற்படுகிறது. அதாவது மொத்த பொருளாதாரம் வாங்குவதற்கு உகந்த நிலையில் இருக்கும் போது பண்டங்களின் விலை நிலையிலும் சரிவு காணப்படுகிறது. பண்டங்களின் விலை சரிவதால் நுகர்வோர்களுக்கு பொருட்களை வாங்குவதற்கு மற்றும் உண்ணுவதற்கு மேலும் விலைகள் குறையும் வரை காத்திருக்கத் தூண்டுகிறது. இதுவே எல்லாவற்றையும் உள்ளிட்ட பொருளாதார நடவடிக்கைகளை குறைத்து பணவாட்டத்துக்குரிய சூழ்நிலை பங்களிக்கிறது.

பணவீக்கத்துக்கு எதிர்மாறான விளைவுகள் உண்டு. இதனால் பின்னடைதலை தொடர்ந்து காணலாம் உதாரணத்திற்கு 2008 ஆம் ஆண்டின் சரிவிற்கு முன் சில பொருட்களின் விலைகள் மிகவும் உயரத்தை எட்டிப்பிடித்தது.

சமீபத்திய பொருளாதார நிலையில் பணவாட்டம் என்பது அபாயத்தை தொடர்ந்தவை ஆகும். அபாயம்-சரிகட்டுகளின் விவர தாக்கல்கள் சொத்துகள் மீது வீழ்ச்சி அடைகிறது. பலத்த பாதுகாப்பின் நடுவிலும் முதலீட்டாளர்களும் விலைக்கு வாங்குபவர்களும் நாணயத்தைச் செலவழிக்காமல் சேகரிக்கச் செய்வார்கள். இதுவே பங்குச் சந்தை பணமாக்கும் நிலையின் கோட்பாடு திட்டம் சார்ந்த நிலையை உருவாக்குகிறது. பொதுவாக மத்திய வங்கியினால், நாணயத்தின் மறுக்கின்ற வட்டியை கட்டணமாகச் செலுத்த முடியாது. கூடுதலாக பூஜ்யம் வட்டி விகிதத்தை கட்டணமாகச் செலுத்தினால் அதிக வட்டி விகிதத்தை விடக் குறைந்த இஸ்திமுலேடிவ் விளைவுகளே காணப்படும்.

மூடிய பொருளாதாரத்தில் இந்நிலை பூஜ்யம் வட்டி கட்டியதால் பூஜ்யம் திரும்புகையே எதிர்பார்க்கப்படும் அல்லது மறுக்கின்ற திரும்புகையையும் குறைந்த கால கட்டத்தில் காணப்படுகிறது. திறந்த பொருளாதாரத்தில் தொடர்ந்து செய் தொழிலை உருவாக்குகிறது. மற்றும் இதுவே ஏற்றுமதி அளவை அதிகரித்து இறக்குமதி பொருட்களின் மதிப்பைக் குறைக்கிறது.

பன்முறை சார்ந்த கோட்பாடில் பணவாட்டம் என்பது நாணயத்தின் வேகத்தை அல்லது பரிவர்த்தனையின் எண்ணிக்கையை தொடர்ச்சியாகக் குறைப்பதில் தொடர்பு கொண்டவை ஆகும். இது ஒதுக்கு நிதியின் தத்ரூபமான மாற்றங்களின் பண்புடையது. அநேகமாய் குறைந்து வரும் பண்ட மாற்றம் விகிதத்தின் தொடர்பு கொண்டது அல்லது தங்கம் நியமத்தின் பின்பற்றது அல்லது வேறு வெளித்துறை பன்முறை சார்ந்த மூலக்கூறுகளின் தேவை கொண்டது.

பணவாட்டம் பொதுவாக மறுக்கின்ற ஒரு நிலை ஆகும். ஏனெனில் இது கடன் பெறுபவர் மற்றும் உடைமையாளர்களின் ரொக்கமில்லாத கூடிய சொத்துக்களை மூல மாற்றம் செய்கிறது. அதுமட்டுமில்லாமல் சேமிப்பாளர்கள் மற்றும் உடைமையாளர்களின் ரொக்கமாகக் கூடிய சொத்துகள் மற்றும் நாணயங்களை பயனுள்ளதாகச் செய்கிறது. இந்த கண்ணோட்டத்தில் பணவாட்டம் என்பது பணவீக்கத்தின் எதிர் மாறானதாகும் (அல்லது வழமைக்கு மாறான கட்டுக்கு உட்படாத பணவாட்டமாக இருக்கும்). இதுவே நாணயத்தின் உடைமையாளர்களுக்கும் சேமிப்பாளர்களுக்கும் வரி கணக்காகவும் கடன் பெறுபவருக்கு சாதகமாகவும் அமையும். நவீன பொருளாதாரத்தில் (பொதுவாக மிக அதிக வட்டி விகிதத்தினால் கொண்டு வரப்படும்) உடைந்துபோன கோரிக்கையால் மற்றும் சரிவுடன் இணைப்புற்ற மற்றும் (மிகவும் அரிதாக) நீண்டகால பொருளாதார அழுத்தக்குறைவினாலும் பணவாட்டம் உண்டாகிறது.

நவீன பொருளாதாரத்தில் கடனின் விதி முறைகள் நல்ல முன்னேற்றத்தைக் கண்டுள்ளது மற்றும் கடன் நிதி அழிப்பது (மற்றவர்களின் உதவியால் கடன் பெறுவது) எல்லாவித முதலீட்டிலும் பொதுவாகக் காணப்படும். முதலீட்டையும் செலவுகளையும் பணவாட்டம் அதையரியப்படுத்துகிறது. ஏனெனில் லாபத்தின் எதிர்பார்ப்புகள் மறுக்கின்ற நிலையில் இருக்கும் பொழுது எதிர்கால லாபத்தில் அபாயம் இருப்பதற்கு காரணங்கள் இல்லை. மேலும் எதிர்கால அணுகூலத்தின் எதிர்பார்ப்புகள் குறைவாகவே இருக்கும். பொதுவாக இது மொத்த கோரிக்கைகள் உடைவதற்கு காரணமாகவோ அல்லது தொடர்பு கொண்டவையோ ஆகும். "பணவாட்டத்தின் கண்காணா அபாயங்கள்" இல்லாமல் ரொக்கத்தை மிகவும் கவனமாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டியதிருப்பதால் அதனை செலவழிக்கவோ முதலீடு செய்யவோ முடியாது.

பணவாட்டம் எப்படியாகிலும் ஒதுக்கு நிதியின் அதிகரிப்பை உறுதியான ஜனத்தொகையின் வளர்ச்சிக்கு (மற்றும் பொதுவான பொருளாதாரம்) ஏற்றதாகக் கட்டுப்படுத்தாமல் விட்டால் சரி கட்ட முடியாத செலாவணியாகும் பணப் பொருளாதாரத்தின் இயற்கையான நிலை ஏற்படும். இந்நிலை ஏற்படும் போது கிடைக்கக்கூடிய சரி கட்ட முடியாத செலாவணியாகும் பணத்தின் தொகை வீதம் ஒரு நபருக்கு என்ற கணக்கில் குறையும். இதுவே நாணயத்தை செய்தலை அபூர்வமாக்குகிறது. மேலும் இதனால் செலாவணியாகும் பணத்தின் அங்கங்களை வாங்கும் திறன் அதிகரிக்கிறது. கடந்த 19வது நூற்றாண்டு இதற்கு ஒரு உதாரணம் அளிக்கிறது. இதில் விழாமல் நின்ற பணவாட்டத்தை சேர்த்து இந்நிலையில் பொருளாதார வளர்ச்சியும் காண முடியும்.

உற்பத்தி இயக்குத் திறனின் முன்னேற்றங்கள் பண்டங்களின் ஒட்டுமொத்த விலைகளை குறைத்து விட்டால் பணவாட்டம் நிகழக் கூடும். பண்டங்கள் மற்றும் சேவைகளின் பொருளாதார உற்பத்தியாளர்களுக்கு அதிகரிக்கும் லாப எல்லைக் கோடுகளால் ஊக்கமளித்து விட்டதால் உற்பத்தியில் முன்னேற்றங்கள் காணப்படுகிறது. இதனால் பொதுவாக உற்பத்தி இயக்குத் திறனிலும் முன்னேற்றங்கள் காணப்படுகிறது. சந்தையில் போட்டிகள் காணப்படுவதால் உற்பத்தியாளர்களை குறைந்தது இவ்வித விலை சேமிப்புகளின் மிகச் சிறிய பகுதியின் பயன்பாட்டை கூட அவர்களின் பண்டங்களின் கேட்கும் விலையாய் குறைத்து கொள்ள அடிக்கடி தூண்டுகிறது. இந்நிலையில் அவ்வித பண்டங்களுக்கு குறைவாகவே கட்டணம் அளிப்பார்கள். அதன் விளைவாக பணவாட்டம் உருவாகும். ஏனெனில் வாங்கும் சக்தி அதிகம் காணப்படும்.

ஒருவரின் நாணயத்தை வாங்கும் சக்தி அதிகரித்து கொண்டே போகும் பொழுது ரொக்கமில்லாமல் வைத்திருக்கும் சொத்துக்கள் அதாவது வீடு நிலம் மற்றும் மற்ற தனிப்பட்ட சொத்துகளாக இருக்கும் நிலையில் அது தாங்கொண்ணா நிலையை மட்டுமே கொடுக்கும். அது கடனையும் பெருக்குகிறது. அதாவது குறிப்பிட்ட பணவாட்ட காலத்திற்கு பிறகு ஒருவர் கடனின் சேவைகளில் செலுத்தும் கடனானது

முதலில் கொடுக்கப்பட வேண்டிய தொகையைக் காட்டிலும் அதிகமான தொகையை செலுத்த நேரிடுவதை இது குறிக்கிறது. தொடர்ந்து பணவாட்டம் என்பது கடனின் வட்டி விகிதத்தின் கற்பனைத் தோற்றமுள்ள பெருக்காக நினைத்து கொள்ளலாம். இருப்பினும் ஐக்கிய அமெரிக்காவில் மிக பெரிய அழுத்தத்தின் பொழுது பணவாட்டம் வருடத்திற்கு 10% என்ற கணக்கில் நிலை கொண்டது. 0% கடன் கூட கவனத்தைக் கவரக்கூடியதாக இருக்கவில்லை. ஏனென்றால் அதை மறுபடியும் வருடத்திற்கு 10% அதிகமாகவே திருப்பி செலுத்த வேண்டியதாக இருந்தது. எனினும்

சாதாரண நிலைகளில் ஃபெட் மற்றும் பெரும்பாலான மற்ற மைய வங்கிகள் குறுங்கால வட்டி விகிதத்திற்கான இலக்கை நிர்ணயிப்பதாக ஒரு கொள்கையை அமல்படுத்தின. அதாவது அமெரிக்காவில் இரவுநேர மத்திய நிதிகள் விகிதம் (ஃபெடரல் ஃபண்ட்ஸ் ரேட்) மற்றும் திறந்தவெளி மூலதனச் சந்தையில் ஆவணங்களை வாங்குவது மற்றும் விற்பதன் மூலமாக இந்த இலக்கை செயற்படுத்தினர். குறுங்கால வட்டி விகிதம் பூஜ்ஜியத்தை எட்டும்போது மத்திய வங்கி தன்னுடைய வழக்கமான வட்டி விகிதத்தைக் குறைத்து மேலும் இலக்கை எளிதாக்க முடியாது.

குறுங்கால வட்டி விகிதத்தை பூஜ்ஜியத்திற்குக் குறைத்தாலும் அது ஒரு “உண்மையான” வட்டி விகிதத்தை உண்டாக்குவதால் பண வழங்கலை கட்டுப்படுத்துவதற்கான வழக்கமான முறைகள் பயனற்றுப் போகலாம். இந்த வட்டி விகிதம் சற்று அதிகமாகவே இருக்கும். ஆகவே பண வழங்கலை அதிகரிக்க இருப்புகளை வாங்குவது அல்லது க்வாண்டிட்டேடிவ் ஈசிங்க் (பணம் அச்சடிப்பது) போன்ற மற்ற முறைமைகளை அமலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். அமெரிக்காவின் ஃபெடரல் ரிசர்வின் தற்போதைய தலைவர் பென் பெர்னாங்க், 2002 ஆம் ஆண்டில் “...பணத்தை போதுமான அளவு உள் செலுத்துதலானது முடிவில் பணவாட்டத்தை முறியடிக்கும்” என்றார்.

கடினப் பணத்திற்காக வழக்காடுபவர்கள் ஒரு பொருளாதாரத்தில் “கட்டுப்பாடுகள்” இல்லாத நிலையில் பணவாட்டம் ஒரு வரவேற்கக்கூடிய விளைவாகும் என்றனர். ஏனென்றால் விலைகள் குறைவதனால் பொருளாதாரத்தின் அதிகமான முனைப்பு மற்ற பகுதிகளுக்கு செல்வதனால், பொருளாதாரத்தின் மொத்த உற்பத்தி அதிகரிக்கிறது. இந்த கொள்கை சில பொருளாதார நிபுணர்களால் குறை காணப்படுகிறது. எந்த வித கட்டுப்பாடுகளும் இல்லையென்றால் பணவீக்கமோ பணவாட்டமோ எதுவுமே குறிப்பிடத்தக்க விளைவை ஏற்படுத்தாதென்று அவர்கள் கூறுகின்றனர்.

பணவீக்க இடைவெளி (inflationary Gap)

1940 இல் பணவீக்க இடைவெளியின் கருத்தை கெய்ன்ஸ் விளக்கினார். இது அவரது பொதுக் கோட்பாட்டில் கொடுக்கப்பட்ட பணவீக்கம் குறித்த அவரது கருத்துக்களிலிருந்து வேறுபடுகிறது. பொதுக் கோட்பாட்டில், அவர் வேலையின்மை சமநிலையுடன் தொடங்கினார். ஆனால் போருக்கு எவ்வாறு பணம் செலுத்துவது என்பதில், பொருளாதாரத்தில் முழு வேலைவாய்ப்புக்கான சூழ்நிலையுடன் அவர் தொடங்கினார். பணவீக்க இடைவெளியை பணவீக்கத்திற்கு முந்தைய அல்லது அடிப்படை நிலையில் கிடைக்கக்கூடிய வெளியீட்டை விட திட்டமிடப்பட்ட செலவினங்களை விட அதிகமாக அவர் வரையறுத்தார்.

லிப்ஸியின் கூற்றுப்படி, "பணவீக்க இடைவெளி என்பது மொத்த செலவினம் வருமானத்தின் முழு வேலைவாய்ப்பு மட்டத்தில் மொத்த உற்பத்தியை விட அதிகமாக இருக்கும்."

மொத்த செலவினம் பெரியது, பெரிய இடைவெளி மற்றும் விரைவான பணவீக்கம். சேமிப்பதற்கான நிலையான சராசரி முனைப்பைக் கொண்டு, முழு வேலைவாய்ப்பு மட்டத்தில் பண வருமானம் அதிகரிப்பது வழங்கல் மீது அதிகப்படியான தேவைக்கு வழிவகுக்கும் மற்றும் அதன் விளைவாக பணவீக்க இடைவெளிக்கு வழிவகுக்கும். இதனால் பணவீக்க இடைவெளியின் கருத்தை கெய்ன்ஸ் பயன்படுத்தி பணவீக்க விலைவாசி உயர்வை ஏற்படுத்தும் முக்கிய தீர்மானிகளைக் காட்டினார்.

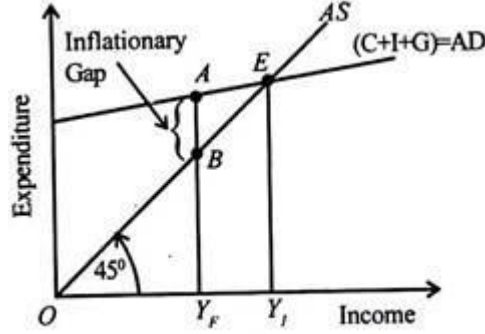

Fig. 5

பணவீக்க இடைவெளி படம் 5 இல் வரைபடத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது, அங்கு OYF என்பது வருமானத்தின் படலம் வேலைவாய்ப்பு நிலை, 45° line என்பது மொத்த விநியோக AS மற்றும் $C + I + G$ ஆகியவற்றைக் குறிக்கிறது, விரும்பிய அளவு நுகர்வு, முதலீடு மற்றும் அரசாங்க செலவினம் (அல்லது மொத்த தேவை வளைவு). பொருளாதாரத்தின் மொத்த தேவை வளைவு $(C + I + G) =$ கி.பி. 45° கோட்டை (AS) புள்ளி E இல் வருமான மட்டத்தில் வெட்டுகிறது, இது முழு வேலைவாய்ப்பு வருமான நிலை OYF ஐ விட அதிகமாகும்.

படலம் வேலைவாய்ப்பு வருமான மட்டத்தில் மொத்த தேவை (YFA) மொத்த கேட் விநியோகத்தை (YFB) மீறும் தொகை பணவீக்க இடைவெளி. இது படத்தில் AP. வளைங்கள் முழுமையாகப் பயன்படுத்தப்படும்போது மொத்த செலவினங்களின் அதிகப்படியான அளவு பணவீக்க அழுத்தங்களை உருவாக்குகிறது. இதனால் பணவீக்க இடைவெளி பொருளாதாரத்தில் பணவீக்க அழுத்தங்களுக்கு வழிவகுக்கிறது, அவை அதிகப்படியான மொத்த தேவையின் விளைவாகும்.

செலவழிப்பு வருமானத்துடன் பொருந்தக்கூடிய கிடைக்கக்கூடிய வெளியீட்டின் மதிப்பை உயர்த்துவது மற்றொரு தீர்வு. மொத்த தேவை அதிகரிக்கும் போது, வர்த்தகர்கள் உற்பத்தியை விரிவுபடுத்துவதற்கு அதிக உழைப்பை அமர்த்திக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் தற்போதைய பண ஊதியத்தில் படலம் வேலைவாய்ப்பு இருப்பதால், அதிக தொழிலாளர்களை அவர்களுக்காக வேலை செய்ய தூண்டுவதற்கு அவர்கள் அதிக பண ஊதியத்தை வழங்குகிறார்கள். ஏற்கனவே படலம் வேலைவாய்ப்பு இருப்பதால், பண ஊதிய உயர்வு விகிதத்தில் விகிதாசார உயர்வுக்கு வழிவகுக்கிறது.

மேலும், குறுகிய காலத்தில் வெளியீட்டை அதிகரிக்க முடியாது, ஏனெனில் காரணிகள் ஏற்கனவே முட்டாள்தனமாக பயன்படுத்தப்படுகின்றன. எனவே பணவீக்க இடைவெளியை வரிகளை அதிகரிப்பதன் மூலமும் செலவினங்களைக் குறைப்பதன் மூலமும் மூட முடியும். பணப் பங்கைக் குறைக்க நாணயக் கொள்கையும் பயன்படுத்தப்படலாம். ஆனால் கெய்ன்ஸ் பொருளாதாரத்திற்குள் பணவீக்க

அழுத்தங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான பண நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவாக இருக்கவில்லை. இந்த விமர்சனங்கள் இருந்தபோதிலும், பணவீக்க இடைவெளியின் கருத்து படலம் வேலைவாய்ப்பு மட்டத்தில் உயரும் விலைகள் மற்றும் பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதில் கொள்கை நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றை விளக்குவதில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை நிரூபித்துள்ளது.

படலம் வேலைவாய்ப்பின் அளவை அடைந்தவுடன், விலைவாசி உயர்வு, அதிகரித்த செலவினங்களால் உருவாக்கப்படும் அதிகப்படியான தேவை காரணமாகும் என்று அது கூறுகிறது. ஆனால் வெளியீட்டை அதிகரிக்க முடியாது, ஏனெனில் அனைத்து வளங்களும் பொருளாதாரத்தில் முழுமையாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இது பணவீக்கத்திற்கு வழிவகுக்கிறது.

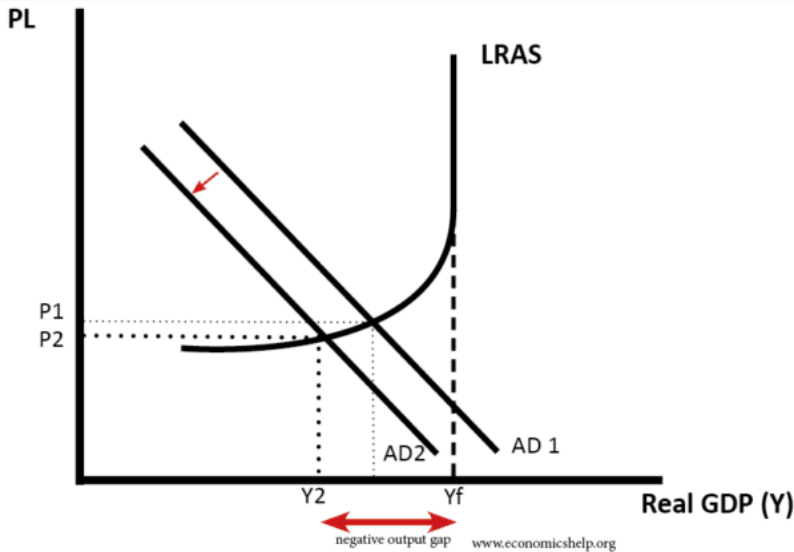
பணவாட்ட இடைவெளி (Deflationary Gap)

பணவாட்ட இடைவெளி - இது வெளியீட்டின் முழு வேலைவாய்ப்பு நிலைக்கும் உண்மையான வெளியீட்டிற்கும் உள்ள வித்தியாசம். எடுத்துக்காட்டாக, மந்தநிலையில், பணவாட்ட இடைவெளி மிகவும் கணிசமானதாக இருக்கலாம், இது அதிக வேலையின்மை விகிதங்கள் மற்றும் பயன்படுத்தப்படாத வளங்களைக் குறிக்கிறது. ஒரு பணவாட்ட இடைவெளி எதிர்மறை வெளியீட்டு இடைவெளி என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

பணவாட்ட இடைவெளியின் காரணங்கள்:

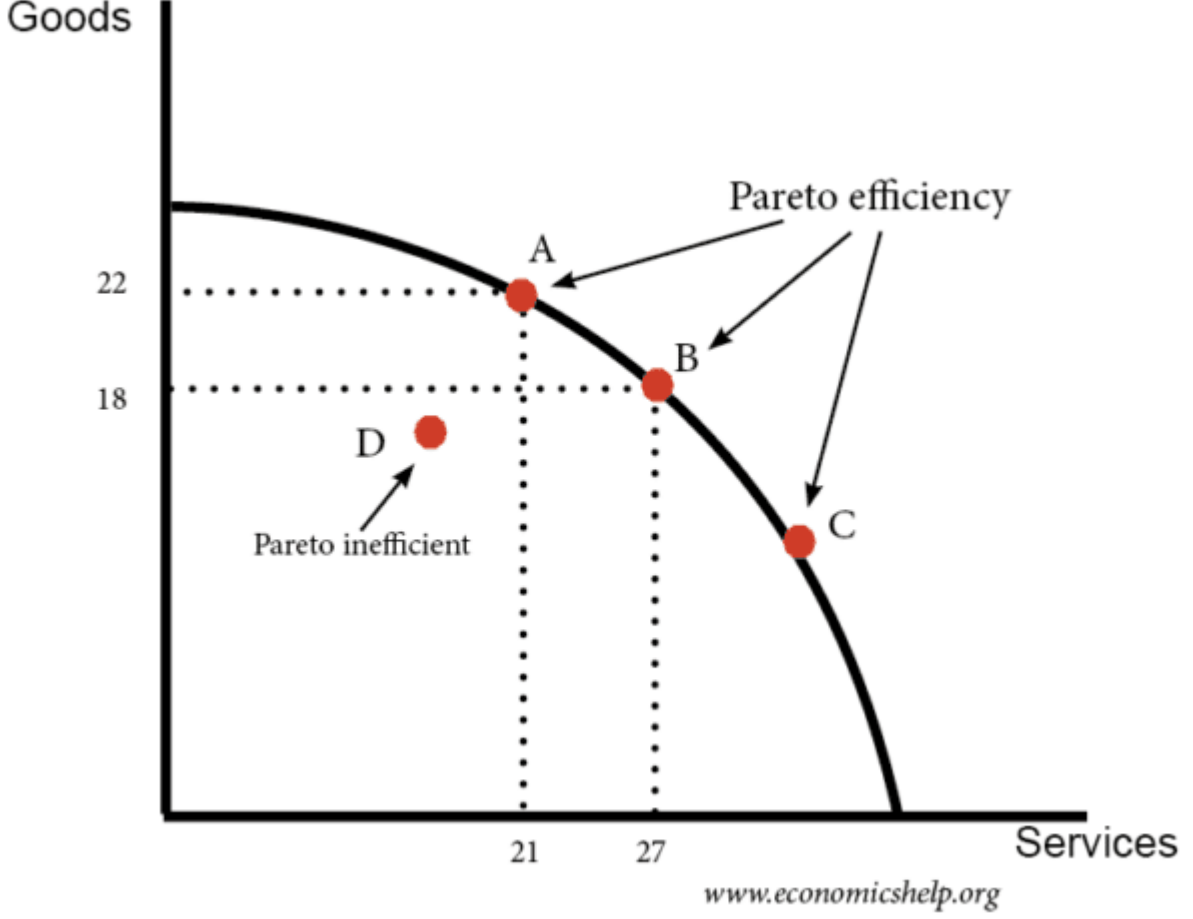
- தேவை காரணமாக மொத்த தேவை வீழ்ச்சி
- ஏற்றுமதியில் வீழ்ச்சி (உலகளாவிய மந்தநிலை)
- முதலீட்டில் வீழ்ச்சி (வங்கி சரிவு மற்றும் கடன் நெருக்கடி காரணமாக)
- நுகர்வோர் செலவினங்களில் வீழ்ச்சி (எ.கா. அதிக வட்டி விகிதங்கள், வீழ்ச்சி ஊதியங்கள்.)
- பொருளாதார வளர்ச்சி சராசரி போக்கு விகிதத்தை விடக் குறைவாக உள்ளது (உற்பத்தி திறனை விட AD மெதுவான விகிதத்தில் அதிகரிக்கும்)

பணவாட்ட இடைவெளியைக் காட்டும் வரைபடம்

வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு, உண்மையான வெளியீடு (Y2) 'முழு வேலைவாய்ப்பு' Yf ஐ விட கணிசமாகக் குறைவு என்பதை இது காட்டுகிறது. உற்பத்தி சாத்திய எல்லை

கொண்ட ஒரு பணவாட்ட இடைவெளியைக் காட்டலாம். பணவாட்ட இடைவெளியுடன், வெளியீடு கணிசமாக திறனுக்குக் குறைவாக இருப்பதைக் குறிக்கிறது.

பணவாட்ட இடைவெளி மற்றும் நீண்டகால போக்கு வளர்ச்சி விகிதம்:

பணவீக்க இடைவெளி நீண்டகால வளர்ச்சி விகிதத்துடன் ஒப்பிடும்போது பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதத்தால் பாதிக்கப்படுகிறது. வளர்ச்சி போக்குக்குக் குறைவாக இருந்தால் பணமதிப்பிழப்பு இடைவெளி கிடைக்கும்.

பணவாட்ட இடைவெளியின் விளைவுகள்

- ஒரு பொருளாதாரம் பணவாட்ட இடைவெளியை சந்தித்தால், அது பரந்த பொருளாதாரத்தில் பின்வரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும்.
- அதிகரித்துவரும் வேலையின்மை. தேவை இல்லாத வேலையின்மை மற்றும் அதிக கட்டமைப்பு வேலையின்மை ஆகியவற்றை உருவாக்கும்
- பொருளாதார வளர்ச்சியின் குறைந்த / எதிர்மறை விகிதங்கள் ஏற்படும்.
- அரசாங்கத்தின் பட்ஜெட்டில் எதிர்மறையான தாக்கம் உருவாகும். குறைந்த பொருளாதார வளர்ச்சியுடன், அரசாங்கம் குறைந்த வரி வருவாயையும், குறைந்த அரசாங்க செலவுகளையும் பெறும்.
- பணவீக்கம் / பணமதிப்பிழப்பு விகிதங்கள் பணவாட்டம் மற்றும் பணவாட்ட இடைவெளியுடன், நிறுவனங்கள் அதிக திறனைக்

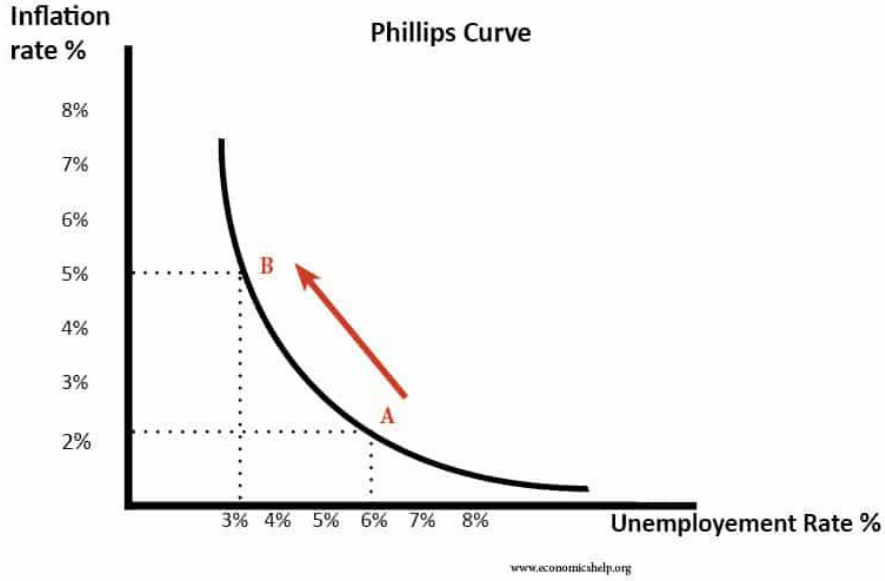
கொண்டுள்ளன, இது விலைகள் மற்றும் ஊதியங்கள் மீது கீழ்நோக்கி அழுத்தம் கொடுக்க முனைகிறது.

- பணவாட்டம் என்பது விலை மட்டத்தில் வீழ்ச்சி என்று பொருள் - (பணவீக்கத்தின் எதிர்மறை வீதம்)
- பணவாட்ட இடைவெளி என்பது பொருளாதாரம் முழு திறனுக்கும் குறைவாகவும் குறைந்த வளர்ச்சி இருப்பதாகவும் பொருள். வீழ்ச்சியடைந்த வெளியீட்டைக் கொண்ட மந்தநிலையில் கூட, பணவீக்கத்தின் மிகக் குறைந்த விகிதத்தை நாம் இன்னும் பெறக்கூடும் என்பதால் இது பணவாட்டத்தை அர்த்தப்படுத்துவதில்லை.

பிலிப்ஸ் வளைவு

பிலிப்ஸ் வளைவு என்பது பணவீக்கம் மற்றும் வேலையின்மை ஒரு நிலையான மற்றும் தலைகீழ் உறவைக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறி ஏ. டபிள்யூ. பிலிப்ஸ் உருவாக்கிய பொருளாதாரக் கருத்தாகும். பொருளாதார வளர்ச்சியுடன் பணவீக்கம் வருகிறது என்று கோட்பாடு கூறுகிறது, இது அதிக வேலைகள் மற்றும் குறைந்த வேலையின்மைக்கு வழிவகுக்கும். எவ்வாறாயினும், 1970 களில் பணவீக்கம் மற்றும் வேலையின்மை ஆகிய இரண்டின் உயர் மட்டங்கள் இருந்தபோது, தேக்கநிலை ஏற்பட்டதன் காரணமாக அசல் கருத்து ஓரளவு நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

பிலிப்ஸ் வளைவு மற்றும் தேக்கநிலை

ஒரு பொருளாதாரம் தேக்கமடைந்த பொருளாதார வளர்ச்சி, அதிக வேலையின்மை மற்றும் அதிக விலை பணவீக்கத்தை அனுபவிக்கும் போது தேக்கநிலை ஏற்படுகிறது. இந்த காட்சி, நிச்சயமாக, பிலிப்ஸ் வளைவின் பின்னால் உள்ள கோட்பாட்டை நேரடியாக முரண்படுகிறது. 1970 கள் வரை அமெரிக்கா ஒருபோதும் தேக்கநிலையை அனுபவித்ததில்லை, அதிகரித்துவரும் வேலையின்மை வீழ்ச்சியடைந்த பணவீக்கத்துடன் ஒத்துப்போகவில்லை. 1973 மற்றும் 1975 க்கு இடையில், யு.எஸ். பொருளாதாரம் மொத்த உள்நாட்டு

உற்பத்தியில் தொடர்ந்து ஆறு காலாண்டுகளை குறைத்து, அதே நேரத்தில் அதன் பணவீக்கத்தை மூன்று மடங்காக உயர்த்தியது.

வாணிப சூழல் Trade Cycle:

ஒரு வாணிப சூழல் என்பது குறிப்பாக வேலைவாய்ப்பு, உற்பத்தி மற்றும் வருமானம், விலைகள், இலாபங்கள் போன்றவற்றில் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் ஏற்ற இறக்கங்களைக் குறிக்கிறது. இது வெவ்வேறு பொருளாதார வல்லுநர்களால் வித்தியாசமாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. மிட்செல் கருத்துப்படி, "ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட சமூகங்களின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் வணிக சுழற்சிகள் ஏற்ற இறக்கங்களைக் கொண்டுள்ளன. 'வணிகம்' என்ற வினையெச்சம் வணிக அடிப்படையில் முறையாக நடத்தப்படும் நடவடிக்கைகளில் ஏற்ற இறக்கங்கள் என்ற கருத்தை கட்டுப்படுத்துகிறது.

'சுழற்சி' என்ற பெயர்ச்சொல் வழக்கமான அளவோடு நிகழாத ஏற்ற இறக்கங்களைத் தடுக்கிறது. கெய்ன்ஸின் கூற்றுப்படி, "ஒரு வாணிப சூழல் என்பது நல்ல வர்த்தகத்தின் காலங்களால் ஆனது. இது உயரும் விலைகள் மற்றும் குறைந்த வேலையின்மை சதவிகிதங்களால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது. இது வீழ்ச்சியடைந்த விலைகள் மற்றும் அதிக வேலையின்மை சதவீதங்களால் வகைப்படுத்தப்படும் மோசமான வர்த்தக காலங்களுடன் மாறுகிறது".

வாணிப சூழல் அம்சங்கள்:

1. ஒரு வாணிப சூழல் ஒத்திசைவானது. ஒரு துறையில் சுழற்சி ஏற்ற இறக்கங்கள் தொடங்கும் போது அது மற்ற துறைகளுக்கும் பரவுகிறது. விளம்பரங்கள்:
2. ஒரு வாணிப சூழல் செழிப்பு காலம் தொடர்ந்து மனச்சோர்வின் காலத்தைத் தொடர்கிறது. எனவே வர்த்தக சுழற்சி என்பது இயக்கம் போன்ற அலை.
3. வணிக சுழற்சி மீண்டும் மீண்டும் மற்றும் தாளமானது; செழிப்பு மனச்சோர்வு மற்றும் நேர்மாறாக பின்பற்றப்படுகிறது.
4. ஒரு வாணிப சுழற்சி ஒட்டுமொத்த மற்றும் சுய வலுவூட்டல் ஆகும். ஒவ்வொரு கட்டமும் தன்னைத்தானே உணர்த்துகிறது மற்றும் அதே திசையில் மேலும் இயக்கத்தை உருவாக்குகிறது
5. ஒரு வாணிப சுழற்சி சமச்சீரற்றது. செழிப்பு கட்டம் மெதுவாகவும் படிப்படியாகவும் உள்ளது மற்றும் மனச்சோர்வின் கட்டம் விரைவானது.
6. வாணிப சுழற்சி குறிப்பிட்ட கால இடைவெளியில் இல்லை. சில வர்த்தக சுழற்சிகள் மூன்று அல்லது நான்கு ஆண்டுகள் நீடிக்கும், மற்றவை ஆறு அல்லது எட்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஆண்டுகள் நீடிக்கும்.
7. வாணிப சுழற்சியின் தாக்கம் வேறுபட்டது. இது வெவ்வேறு தொழில்களை வெவ்வேறு வழிகளில் பாதிக்கிறது.
8. ஒரு வாணிப சுழற்சி சர்வதேச தன்மை கொண்டது. சர்வதேச வர்த்தகத்தின் மூலம், ஒரு நாட்டில் ஏற்றம் மற்றும் மந்தநிலை மற்ற நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறது.

வணிக சுழற்சியின் காரணங்கள்

1. வட்டி விகிதங்கள். வட்டி விகிதத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் நுகர்வோர் செலவு மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியை பாதிக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, வட்டி விகிதங்கள் குறைக்கப்பட்டால், இது கடன் செலவுகளைக் குறைக்கிறது, எனவே நுகர்வோருக்கு செலவழிப்பு வருமானத்தை அதிகரிக்கிறது; இது அதிக செலவு மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கிறது. இருப்பினும், பணவீக்கத்தைக் குறைக்க மத்திய வங்கி வட்டி விகிதங்களை அதிகரித்தால், இது நுகர்வோர் செலவு மற்றும் முதலீட்டைக் குறைக்கும், இது பொருளாதார வீழ்ச்சி மற்றும் மந்தநிலைக்கு வழிவகுக்கும். காண்க: வட்டி வீத சுழற்சி. 1991-92ல் அதிக வட்டி விகிதங்கள் அந்த ஆண்டின் மந்தநிலைக்கு ஒரு முக்கிய காரணியாக இருந்தன. 1992 க்குப் பிந்தைய வட்டி வீதங்களின் குறைப்பு பொருளாதாரத்தை மீட்க உதவியது.
2. வீட்டின் விலைகளின் உயர்வு நேர்மறையான செல்வ விளைவை உருவாக்கி அதிக நுகர்வோர் செலவினங்களுக்கு வழிவகுக்கிறது. வீட்டின் விலை வீழ்ச்சி நுகர்வோர் செலவு மற்றும் வங்கி இழப்புகளை குறைக்கிறது. (வீட்டின் விலைகள் மற்றும் நுகர்வோர் செலவினங்கள்) 1980 களின் பிற்பகுதியில், வீட்டின் விலைகளின் ஏற்றம் பொருளாதார வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. 1990 களின் முற்பகுதியில் வீட்டின் விலை வீழ்ச்சி 1991-92 மந்தநிலையை ஏற்படுத்த ஒரு குறிப்பிடத்தக்க காரணியாக இருந்தது.
3. பெருக்கி விளைவு. ஊசி வீழ்ச்சி உண்மையான மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் ஒரு பெரிய இறுதி வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்தக்கூடும் என்று பெருக்கி விளைவு கூறுகிறது. உதாரணமாக, அரசாங்கம் பொது முதலீட்டைக் குறைத்தால், மொத்த தேவை குறைந்து, வேலையின்மை அதிகரிக்கும். இருப்பினும், வேலை இழந்தவர்களும் குறைவாகவே செலவிடுவார்கள், இது பொருளாதாரத்தில் குறைந்த தேவைக்கு வழிவகுக்கும். மாற்றாக, முதலீட்டை உட்செலுத்துவது நேர்மறையான பெருக்க விளைவை ஏற்படுத்தும்.
4. முடுக்கி விளைவு. முதலீடு பொருளாதார வளர்ச்சியின் மாற்ற விகிதத்தைப் பொறுத்தது என்று இது கூறுகிறது. வளர்ச்சி விகிதம் வீழ்ச்சியடைந்தால், நிறுவனங்கள் முதலீட்டைக் குறைக்கின்றன, ஏனெனில் வெளியீடு விரைவாக உயரும் என்று அவர்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை.
5. கடன் / நிதி சுழற்சி. 2008 மந்தநிலை வரை, நிதி அமைப்பின் நிலைக்கு குறைந்த முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. இருப்பினும், 2008 ஆம் ஆண்டின் கடன் நெருக்கடி 2008/09 மந்தநிலைக்கு முதன்மைக் காரணமாக இருந்தது. கடன் மற்றும் கடன்களின் ஏற்றம் (குறிப்பாக அமெரிக்காவில் துணை பிரதம அடமானங்கள்) 2000 களில் பொருளாதார வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதில் ஒரு காரணியாக இருந்தது. ஆனால், வங்கிகள் அதிகமாகி, கடன்களை அழைக்க வேண்டியபோது, நிதி அமைப்பு பணப்புழக்கத்திற்கு குறைவாக இருந்தது. கடன் நெருக்கடிக்குப் பிறகு, நிதி உறுதியற்ற தன்மை பற்றிய கோட்பாடுகளுக்கு அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, வணிக சுழற்சிகளுக்கு ஒரு காரணியாக எச். மின்ஸ்கி 'நிதி உறுதியற்ற கருதுகோள்'.
3. சரக்கு சுழற்சி. இயற்கையான சரக்கு சுழற்சி இருப்பதாக சிலர் வாதிடுகின்றனர். உதாரணமாக, ஒவ்வொரு ஐந்து வருடங்களுக்கும் மேலாக நாம் வாங்கும் சில 'ஆடம்பர' பொருட்கள் உள்ளன. பொருளாதாரம் சிறப்பாகச் செயல்படும்போது, மக்கள் இந்த ஆடம்பர பொருட்களை வாங்குகிறார்கள், இதனால் விரைவான பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படும். ஆனால், ஒரு சரிவில், மக்கள் ஆடம்பரப் பொருட்களை

வாங்குவதை தாமதப்படுத்துகிறார்கள், எனவே எங்களுக்கு ஒரு பெரிய பொருளாதார சரிவு கிடைக்கிறது

வர்த்தக சுழற்சியின் கட்டங்கள்:

வர்த்தக சுழற்சியின் கட்டங்கள் வரைபடத்துடன் விளக்கப்பட்டுள்ளன: **வாணிப** சுழற்சியின் நான்கு முக்கிய அம்சங்கள் (i) மீட்பு, (ii) ஏற்றம், (iii) மந்தநிலை மற்றும் (iv) மனச்சோர்வு!

வாணிப சுழற்சி அல்லது செழிப்பின் மேல் கட்டம் இரண்டு நிலைகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது-மீட்பு மற்றும் ஏற்றம், மற்றும் ஒரு வர்த்தக சுழற்சியின் கீழ்நோக்கிய கட்டமும் மந்தநிலை மற்றும் மனச்சோர்வு என இரண்டு நிலைகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

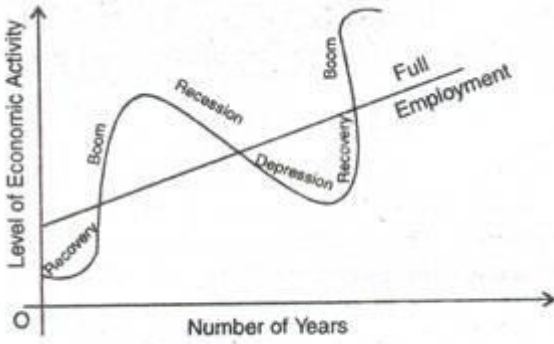

FIG. 2 : PHASES OF TRADE CYCLE

(1) மீட்பு:

மீட்டெடுப்பின் ஆரம்ப காலகட்டத்தில், தொழில்முனைவோர் முதலீட்டின் அளவை அதிகரிக்கின்றனர், இதனால் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் வருமானம் அதிகரிக்கும். வேலைவாய்ப்பு வாங்கும் சக்தியை அதிகரிக்கிறது மற்றும் இது நுகர்வோர் பொருட்களுக்கான தேவை அதிகரிக்க வழிவகுக்கிறது. இதன் விளைவாக, பொருட்களுக்கான தேவை அவற்றின் விநியோகத்தை அழுத்தும், இதன் மூலம் விலைவாசி உயர்வுக்கு வழிவகுக்கும். நுகர்வோர் பொருட்களுக்கான தேவை தயாரிப்பாளரின் பொருட்களுக்கான தேவையை ஊக்குவிக்கும். விலைகளின் உயர்வு முதலீட்டின் காலத்தைப் பொறுத்தது. முதலீட்டின் நீண்ட காலம், அதிக விலை உயர்வு. விலைகளின் உயர்வு வருமான விநியோகத்தில் மாற்றத்தைக் கொண்டுவரும். வாடகை, ஊதியம், வட்டி ஆகியவை விலைகளின் அதே விகிதத்தில் உயராதது.

இதன் விளைவாக, லாபத்தின் விளிம்பு மேம்படுகிறது. சில்லறை விலையை விட மொத்த விலைகள் உயர்கின்றன. மூலப்பொருட்களின் விலைகள் அரை முடிக்கப்பட்ட பொருட்களின் விலையை விட அதிகமாக உயர்கின்றன மற்றும் அரை முடிக்கப்பட்ட பொருட்களின் விலைகள் முடிக்கப்பட்ட பொருட்களின் விலையை விட அதிகம் பயன்படுத்துகின்றன.

2) ஏற்றம்:

முதலீட்டு வீதம் இன்னும் அதிகரிக்கிறது. வியாபாரத்தில் நம்பிக்கையின் அலை பரவுவதால், உற்பத்தியின் அளவு அதிகரிக்கிறது மற்றும் ஏற்றம் வேகத்தை சேகரிக்கிறது. கடன் உருவாக்கம் மூலம் மட்டுமே அதிக முதலீடு சாத்தியமாகும். ஏற்றம் நிறைந்த காலகட்டத்தில், பொருளாதாரம் முழு

வேலைவாய்ப்பின் அளவைத் தாண்டி, முழு வேலைவாய்ப்பின் ஒரு கட்டத்தில் நுழைகிறது.

(3) மந்தநிலை:

மந்தநிலையின் தொடக்கத்தில் மூலப்பொருட்களுக்கான ஆர்டர்கள் குறைக்கப்படுகின்றன. உற்பத்தியாளர்களின் பொருட்கள் தொழில்கள் மற்றும் வீட்டு கட்டுமானத்தில் முதலீட்டு வீதம் குறைகிறது. சமுதாயத்தில் பணப்புழக்க விருப்பம் உயர்கிறது மற்றும் பண விநியோகத்தின் சுருக்கம் காரணமாக, விலைகள் குறைகின்றன. வணிகத்தில் அவநம்பிக்கை அலை பரவுகிறது மற்றும் விற்பனையாளர்களின் சந்தைகள் இப்போது வாங்குபவரின் சந்தைகளாக மாறுவதற்கு முன்பே இருந்தன.

(4) மனச்சோர்வு:

மனச்சோர்வின் முக்கிய அம்சம் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் பொதுவான வீழ்ச்சி. உற்பத்தி, வேலைவாய்ப்பு மற்றும் வருமான சரிவு. விலைகள் வீழ்ச்சி மற்றும் அதற்கு முக்கிய காரணி, வாங்கும் திறன் வீழ்ச்சி.

வாணிபக் சூழலை கட்டுப்படுத்தும் வழிகள்

1. வனத்துறை நடவடிக்கைகள்
2. நிதித்துறை நடவடிக்கைகள்
3. விலை கட்டுப்பாடு
4. விலைக்கு உதவி
5. வேலையில் காப்பீட்டுத்திட்டம்
6. திட்டங்கள்

References

1. M.P. Kurusamy **Monetary Economics**
2. Vaish, M. V **Monetary Economics**
3. Seth, M. L **Monetary Economics**
4. www.investopedia.com
5. www.economy.com
6. Wikipedia, the free encyclopedia
7. The Economic Times 21 January, 2021

Compiled:

Dr. K. SANGEETHA
Dept of Economics
KNGAC

Thanjavur